

Letnik XXVI - št. 1, januar 2019

Glasilo občine Trzin

odsev

V znamenju minulih praznikov
**Od dobrodelnega koncerta
do občinske proslave**

Izvrstna citrarka in po novem
tudi zborovodkinja
Neli Zidar Kos

Trzinsko strelsko društvo
spet navdušilo
**Mednarodno tekmovanje s
samimi presežniki**

Devetošolec, ki živi za ples
Nejc Jemc

Innovation that excites

NISSAN X-TRAIL DOŽIVI 4X4 AVANTURO

NISSAN INTELLIGENT MOBILITY

PRIHRANEK DO
5.000€*

7 LET JAMSTVA**
4 ZIMSKE PNEVMATIKE***

AVTOHIŠA MALGAJ
ime s tradicijo | Ljubljana

Avtohiša Malgaj, d.o.o., Tržafika c. 108, 1000 Ljubljana
Prodaja novih vozil: 01/20 00 627, prodaja rabljenih vozil: 01/20 00 560,
servis: 01/20 00 570. E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET: 00.00 DO 18.00, SOB: 00.00 DO 12.00, NED: ZAPRTO

www.malgaj.si

Kombinirana poraba goriva 6,1 – 5,6 l/100 km. Emisije CO₂ 149 – 162 g/km. Emisijska stopnja Euro6b. Emisije NO_x 0,0358 – 0,0450 g/km. Emisije trdnih delcev 0,00001 – 0,00031 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,02 – 0,04. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

*Prihranek velja za vozila Nissan X-TRAIL 2.0 4WD TEKNA ob nakupu z Nissan Financiranjem. Velja za vozila iz zaloge. **7 let jamstva obsega 3 leta tovarniške garancije ter podaljšano jamstvo za 4., 5. leto po programu "As new", 6. in 7. leto pa po programu Basic. oz. za 160.000 km, karkoli se zgodi prej. ***Do sata 4 zimskih pnevmatik je kupec upravičen ob nakupu preko Nissan Financiranja. Pooblaščen uvoznik: Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1001 Ljubljana.

HUBAT

25let

080 22 36

www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad
kurilno olje
dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

Danes poskrbite za svoje zdravje in dobro počutje. Obiščite nas v KjubKlubu na Ljubljanski 13g v Trzinu in izberite svojo najljubšo dejavnost.

Solo latino

Za vse navdušence nad plesom in latino ritmi. Plesne urice, na katerih ne potrebujete soplesalca! Plesno predznanje ni potrebno.

Joga in pilates

Umirite in vitalizirajte svoje telo in um na jogi po tradicionalni metodi, ali pa se nam pridružite na urah pilatesa in poskrbite za lepo, prožno telo in zdravo hrbtenico.

KjubKlub

Ljubljanska 13g,
Trzin

T: 070 / 852 - 696

E: info@kjubklub.si
WWW.KJUBKLUB.SI

**DOMAČIM
IN TUJIM
INVESTITORJEM**

Nudimo celovito podporo in svetovanje.

- ➔ Računovodske storitve;
- ➔ Davčno svetovanje;
- ➔ Urejanju dovoljenj za delo, bivanje in študij;
- ➔ Urejanju davčnega rezidentstva;
- ➔ Svetovanju pri davčni in računovodski obravnavi napotnih delavcev;

➔ **VEM TOČKA** Partner za vrednotenje in svetovanje

✉ racunovodstvo@proevent.si

☎ 01/ 300 32 10

PROEVENT

www.racunovodski-servis.si

PULZNA DIAGNOSTIKA Torek, 5. februar

Odkrijte pomembne informacije, ki jih nosi vaš pulz. Delujet preventivno - pozanimajte se o ayurvedskih metodah v NARAYANA Inštitutu za ayurvedo.

T: 070 / 852 - 696 E: info@narayana.si
WWW.NARAYANA.SI

dr. Suresh Swarnapur

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Trzinski gozd v zimski čarobnosti
Fotografija: Miha Pavšek

Glavna in odgovorna urednica:

Vesna Sivec Poljanšek, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Nataša Pavšek,
Miha Pavšek, Majda Šilar, Dunja Špendal

Redni avtorji prispevkov: Matjaž Erčulj, Janez Gregorič,
Andrej Grum, Boštjan Guček, Marko Kajfež, Dušan Kosirnik, Bar-
bara Kopač, Zdenka Kopač, Brigita Ložar, Alenka Marjetič Žnider,
Marjetka Pajk, Katja Rebolj, Zoran Rink

Avtorji fotografij: Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Barbara
Kopač, Zinka Kosmač, Miha Pavšek

Lektoriranje:

Darja Tasič

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik
Telefon: 01/ 83 96 400, Faks: 01/ 83 96 411
E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.
Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za februarско številko oddajte
najkasneje do torka, **5. februarja.**

Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:
trzin.odsev@gmail.com.

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev
si pridružujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja
nenaročenih prispevkov.

Blagodejno zatišje

Foto: osebni arhiv VSP

»Sploh ne vem, kako naj se spet vprežem v vsakdanjik,« mi je po praznikih potožila prijateljica in z neprikritim občutkom slabe vesti nadaljevala, da se je decembra tako 'skurila' na vseh področjih, da je prve dni praznikov malodane prespala. Ko pa je prišla malo k sebi, jo je zagrabila strahotna slaba vest, ker ne počne ničesar.

Ničesar?! A kar tako boš posedala? Boš gledala v zrak in se prepustila brezdelju, ko pa imaš vendar vedno kaj postoriti?!

Takšne in podobne misli so jo obhajale in, iskreno rečeno, gotovo ni bila edina. Verjetno ga ni človeka, ki se ga po obdobju daljše (pre)obremenjenosti ne bi vsaj za hip lotila zmedenost, kaj naj tako na lepem počne z vsem tem mirom. Z blagodejno tišino. Z brezdeljem.

Če pa te dni pogledamo skozi okno, vidimo, da se je narava čisto »brez slabe« vesti predala temu, od česar sodobni človek tako beži – zatišju! In to kakšnemu! Zdi se, da zdaj vse miruje, stoji, diha počasneje, ker si nabira moči za (ponovno) prebujenje.

Nekdaj, ko so ljudje še znali živeti v skladu z naravnimi cikli, pa se je v zimskem času upočasnili tudi človek – zmogetel je v miru posedeti ob peči in prisluhniti modrovanju svojih prednikov, modrostim, ki so mu potem v življenju služile kot nekaj kompas.

Na srečo se zavest o pomembnosti tega vrača tudi v naš čas. In tako obstajajo tudi med nami ljudje, ki znajo iz (navideznega) zimskega zatišja potegniti najboljše – člani nove generacije študijskih krožkov pod vodstvom mentorice Branke Urbanija so že taki in si bodo tudi letos, ob četrtkih pozno popoldne, z mirno vestjo vzeli čas zase in na Jefačnikovi domačiji prisluhnili življenjskim modrostim. Nagovorila jih bo spokojnost zime in sredi pomladi bodo vzbrsteli in zacveteli njihovi novi projekti.

Še kdo pravi, da je zatišje brezplodno?! Raje si ga privoščimo z mirno vestjo pogosteje, tudi med letom, saj je naravnost blagodejno za vse. Preverjeno!

Glavna in odgovorna urednica

Vesna Sivec Poljanšek

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
E-mail: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00 – 14.00
Sreda: 8.00 – 13.00 in 14.00 – 18.00
Petek: 8.00 – 13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

»Medobčinski inšpektorat in redarstvo«

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
E-mail: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00 – 11.00
Sreda: 9.00 – 11.00

Proslavili samostojnost in enotnost

26. decembra se je praznovanju dneva samostojnosti in enotnosti pridružil tudi Trzin, z občinsko proslavo v dvorani trzinskega kulturnega doma. Celoten kulturni program tega večera je bil prežet z ljubeznijo do domovine, slavnostni govornik, župan Peter Ložar, pa je v svojem govoru ob prazniku poudaril tudi 20-letnico samostojnosti občine Trzin.

Kulturni program so sooblikovali glasbeni ustvarjalci Anže Šuštar, pevke Trzinke in učenki glasbene šole Lartko ter recitatorke društva upokojencev Žerjavčki. Helena Ogorelec, Olga Stopar in Jelka Moravec so z recitacijami domoljubnih pesmi napolnile oder z zanosom in ponosom, podobno pa so bili s pesmimi, ki slavijo Slovenijo, obarvani tudi nastopi glasbenih ustvarjalcev. Rebeka Košir je na kitari odigrala legendarno Ko boš prišla na Bled, nato je s prečno flavto nastopila Vita Vinko in ob klavirski spremljavi Alenke Podpečan zaigrala skladbo Flavta na potovanju. Pod vodstvom Primoža Leskovca je zapel ženski pevski zbor Trzinke, za konec pa je zapel tri pesmi v čast Slovenije še odlični Anže Šuštar in marsikdo v dvorani je vsaj v mislih pel z njim.

Župan Peter Ložar se je v uvodu dotaknil prelomnih dogodkov leta 1990, ko smo Slovenci na plebiscitu o samostojnosti države »pkazali največjo možno mero sodelovanja in pripravljenosti, da vnaprej sami skrbimo za svojo usodo«. Opozoril je, da vidimo, če pogledamo po Evropi, da je samostojna država za marsikateri narod še vedno zgolj pobožna želja. Večino govora pa je župan Ložar namenil »20-letnici samostojne občine Trzin, ki je šla zaradi nedavnih lokalnih volitev kar nekako neopaženo mimo«. Med drugim je poudaril, da je postal Trzin prvič samostojen leta 1850, po reformah v Habsburški monarhiji, in da je ohranil podoben status tudi v kraljevini Jugoslaviji, vse do začetka druge svetovne vojne. »Po vojni je bil Trzin še nekaj let samostojna občina, v začetku petdesetih let pa se je zopet

združil z mengeško občino in bil kmalu nato vključen v občino Domžale, kot smo jo poznali do začetka devetdesetih let.« Nato je župan orisal zgodovinske dogodke, ki so vodili do ustanovitve samostojne občine, in nanizal nekaj podobnosti z osamosvajanjem slovenske države, rekoč: »Korelacija s slovensko osamosvojitvijo bi bila že kar predrzna, vendar lahko v nekaj primerih vseeno potegnemo vzporednice. Ko doseže neka skupnost višjo stopnjo razvoja kot druge in s tem tudi večjo ozaveščenost glede svoje usode, postane sobivanje z drugimi zelo težko ali celo nemogoče, zato se takrat pogosto, ne glede na trud na vseh straneh, porajajo konflikti. Tako je bilo v primeru Trzina v odnosu z Domžalami in na mnogo širši ravni tudi v primeru Slovenije v odnosu z nekdanjo Jugoslavijo.« Ob koncu se je župan še zahvalil vsem nekdanjim članom sveta krajevne skupnosti, ob tem pa je kot posebej zaslužnega za trzinsko osamosvojitvev omenil letos preminulega Antona Ipavca, zahvalil pa se je tudi »vsem aktivistom, ki so pripomogli k nastanku samostojne občine Trzin in še posebej volivcem, da so se takrat odločili za to, kot lahko vidimo, zelo uspešno in učinkovito pot«.

Županov govor se je končal z novoletnim voščilom krajanom in njihovim družinam, naj bo leto 2019 srečno, mirno in uspešno in predvsem zdravo in veselo.

Proslava sej je končala s pogostitvijo.

Besedilo in fotografije: Tanja Bricelj

Župan Peter Ložar se je v svojem slavnostnem govoru dotaknil dogodkov, ki so Slovence pripeljali do samostojne države, nato pa potegnil nekaj vzporednic z dogodki pred 20 leti, ki so pripeljali Trzinca do samostojne občine. Prvega januarja 1999 je namreč zaživela samostojna občina Trzin.

Recitatorke trzinskega društva upokojencev so oder napolnile z zanosom in ponosom.

Anže Šuštar je zapel tri domoljubne pesmi, ob katerih je marsikdo v dvorani vsaj v mislih popeval z njim.

Potrjeni novi lokalni projekti

Lokalna akcijska skupina (LAS) Za mesto in vas je tik pred iztekom minulega leta potrdila šest prijavljenih projektov drugega javnega poziva za lokalni razvoj, v skupni vrednosti 583.632,45 evra. Evropski sklad za regionalni razvoj bo k omenjeni vsoti prispeval 339.136,50 evra, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja pa 67.470,20 evra. Projekti v okviru LAS Za mesto in vas, sofinancirani z evropskimi sredstvi iz programa CLLD – lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, spodbujajo razvoj na območju občin Trzin, Domžale, Mengeš, Komenda, Vodice in Medvode.

Naštete občine so se potrjenih projektov razveselile med drugim zato, ker bodo z njimi obogatile in razvile vaška in mestna središča, poskrbele za aktivno povezovanje občanov v občinsko glasbeno, kulturno in športno življenje in za povezovanje in vključevanje ranljivih družbenih skupin v občinski vsakdanjik.

Po zaslugi odobrenega projekta **Vesela igrala**, ki ga je LAS Za mesto in vas potrdil na drugem javnem pozivu za lokalni razvoj, bo lahko Trzin uredil po občini otroška igrišča z vsemi potrebnimi igrali. Tako bodo lahko mlade družine z otroki preživljale kakovosten prosti čas kar v domačem okolju in se jim v parke in na igrišča ne bo več treba voziti v okoliške občine. Enak projekt bodo izvedli tudi Vodičani.

Trzinci pa se bodo razveselili še enega projekta v okviru LAS-a – trzinska glasbena šola Lartko bo s projektom **Lartko združuje** približala glasbo prav vsem, ki bi radi zapluli v svet glasbene umetnosti. Potrjeni projekt je namreč cenovno ugoden in bo tako omogočil ukvarjanje z glasbo vsem, ki si tega želijo, ne zgolj tistim z debelejšo denarnico.

Da se zavedajo pomembnosti aktivnega preživljanja prostega časa tudi v občini Vodice, se vidi po tem, da je tamkajšnji teniški klub KUBU prijavil na razpis projekt **Različnost povezuje**. Zdaj ga bodo lahko uresničili in tako bodo povezali različne generacije z delavnicami vseživljenjskega učenja in aktivnega staranja ter z rekreacijskimi dejavnostmi, s tem pa bodo tudi krepili medgeneracijsko sodelovanje in spodbujali aktivno preživljanje prostega časa občanov.

Poleg tega so potrjeni še trije projekti drugih omenjenih občin, ki so svoje aktivnosti začele izvajati že v okviru prvega javnega poziva. Ti projekti – **Stara hišna imena II, Krekovo središče II in Za vas, podjetniki** – predstavljajo s svojimi sedanjimi aktivnostmi in z načrti za njihovo razširitev in obogatitev pomemben prispevek k ohranjanju kulturne dediščine, podjetništva, socialne oskrbe in medgeneracijskega povezovanja.

Vsi potrjeni projekti se bodo začeli, ko jih bosta pregledala in potrdila ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo in agencija za kmetijske trge in razvoj podeželja.

In še to: z LAS-a sporočajo, da že z veseljem sprejemajo pobude za nove projekte za razvoj lokalnih skupnosti. Tretji javni poziv za lokalni razvoj LAS Za mesto in vas bo objavljen predvidoma to pomlad.

Več informacij o vsem tem najdete na spletni strani las-mesto-invas.si.

Vesna Sivec Poljanšek

Obvestilo ambulante za bolezni dojk

V zdravstvenem domu v Domžalah deluje že od leta 1998 tudi ambulanta za bolezni dojk, in to uspešno, kar kaže tudi statistika odkritih karcinomov dojk.

Ta preventivni program pa od leta 2012 naprej postopno usiha, ker se je takrat začel izvajati nacionalni program DORA, ki ga financira Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, zajema pa ženske od 50. do 69. leta starosti.

Nekatere občine, med njimi tudi občina Trzin, pa krijejo ob tem dodatno še stroške:

- preventivnih kliničnih pregledov dojk,
- preventivnih mamografij in

- UZ dojk, in sicer za ženske, mlajše od 50 let in starejše od 69 let, ki niso vključene v presejalni program DORA.

Za navedene preglede ni potrebna napotnica, na pregled se naročite po telefonu (01) 72 45 220 ali 051 683 773 in dobili boste vse potrebne informacije.

In še opozorilo: Če opazite na dojkah kakšne spremembe, si ne glede na svojo starost pri svojem izbranem osebnem zdravniku ali ginekologu čim prej pridobite napotnico za pregled.

Zdravstveni dom Domžale in Občina Trzin

Subvencioniranje cepljenja proti klopnemu meningoencefalitisu

Občina Trzin je tudi v letošnjem proračunu namenila nekaj sredstev za preventivne zdravstvene programe za občane, med drugim za cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu.

To cepljenje je priporočljivo za osebe, starejše od enega leta, ki bivajo na endemskem območju ali ki predvidevajo aktivnosti v naravi. Bazično cepljenje se praviloma opravi s tremi odmerki cepiva v mišico nadlahti, shema cepljenja pa je naslednja:

- prvi odmerek,
- drugi odmerek 1–3 mesece po prvem odmerku,
- tretji odmerek 5–12 mesecev po drugem odmerku.

Prvo revakvacijo – osvežitveno cepljenje – se opravi z enim odmerkom cepiva tri leta po tretjem odmerku prvega cepljenja, naslednje revakvacije pa so priporočljive vsakih pet let oziroma pri starejših od 60 let na tri leta.

Cepljenje s prvima dvema odmerkoma je smiselno opraviti v zim-

skih mesecih, saj tako dosežemo zaščito še pred začetkom sezone aktivnosti klopotov.

Cepljenje odraslih pacientov, starih več kot 18 let, ki imajo stalno bivališče v Trzinu, tako svojih kot tudi vseh drugih, ki imajo izbrana osebnega zdravnika drugje, bosta izvajali specialistka družinske medicine zdravnica Vesna Milojevič in medicinska sestra Regina Povž v splošni ambulanti v Trzinu, na Ljubljanski 12f.

Za cepljenje, in to med ordinacijskim časom, se je treba dogovoriti vnaprej, po telefonu, na (01) 564 40 50.

Otroke in mladino do 18. leta pa bo cepila zdravnica Irena Klemenčič, specialistka pediatrije, v zdravstvenem domu v Domžalah, na Mestnem trgu 2.

Telefonska številka za naročanje za cepljenje v Domžalah je (01) 72 45 271.

Na cepljenje prinesite s seboj kartico zdravstvenega zavarovanja in cepilno knjižico.

Odraslim občanom Trzina pripada sofinanciranje za prvo od treh bazičnih doz in za prvo revakvacijo – občan plača polovico doze cepiva (15 EUR), drugo polovico pa zdravstveni dom zaračuna Občini Trzin.

Za otroke in mladostnike do 18. leta starosti je brezplačno cepljenje z vsemi odmerki.

V celoti je cepljenje brezplačno tudi za prejemnike občinske socialne pomoči in njihove družinske člane, v tekočem letu prejemanja pomoči, in sicer na podlagi potrdila o upravičenosti. Vlogo za izdajo potrdila o upravičenosti se vložijo na Občini Trzin za vsako cepljenje posebej, zdravstveni dom pa to potrdilo nato priloži računu, izstavljenemu Občini Trzin za opravljeno cepljenje.

Zdravstveni dom Domžale in Občina Trzin

Družina v skupnosti

Družina je v današnjem času trdega kapitalizma pod velikim pritiskom, to še posebej velja za družine z majhnimi otroki. Tudi v družini namreč zmanjkuje časa za iskrene pogovore, kar pa je osnova družinskega sožitja. Najboljša naložba za telesno, duševno in socialno zdravje, za kakovost vzgoje in za srečo vseh v družini pa je učenje komuniciranja in lepega sožitja med starši. Vaš otrok bo čez dvajset let odrasel človek, njegov odnos do vas, staršev, pa je odvisen od tega, kako toplo zdušje je bilo v družini med njegovim odrasčanjem in kako ste se znali starši pogovarjati med seboj.

Dobrega komuniciranja se je mogoče naučiti, samo odločiti se moramo za to.

V Krekovem središču v Komendi, na Krekovi 10, pripravljamo vsako drugo soboto v mesecu, od 9.30 do 12.30,

DELAVNICE ZA DRUŽINE.

Delavnice vodijo in izvajajo strokovnjaki Inštituta Antona Trstenjaka za gerontologijo in medgeneracijskega središča, s primerno animacijo pa je v tem času poskrbljeno tudi za vaše otroke.

Drugi program, ki ga izvajamo v Krekovem središču, pa je Babi servis, to je varstvo otrok, pri katerem sodelujejo mlajše upokojenke. Tu gre za varstvo, ko otroci niso v šoli ali vrtcu, starši pa imajo neodložljive opravke ali pa bi si radi vzeli nekaj časa zase, na primer, zvečer, in otroke takrat pustili v varnem varstvu.

Oba programa omogočata lokalni skupnosti boljše sožitje družin in

ravno zato, ker se zavedamo njune pomembnosti, sta sofinancirana od EU-sklada za regionalni razvoj in od države, in sta zato za uporabnike brezplačna.

Programa se izvajata v občinah Trzin, Mengeš, Vodice in Komenda. Za prijavo na programa in za dodatne informacije smo vam na voljo na elektronskem naslovu viktoria.drolec@zmsk.si.

Za Babi servis pa se je mogoče prijaviti tudi z aplikacijo na spletni strani partnerja pri tem projektu, Zavoda Medgeneracijsko središče Komenda, na zmsk.si.

Viktorija Drolec, vodja projekta

Na potepu po deželi vzhajajočega sonca

Spomenik slovitemu psu Hachiku, ki je kar osem let vsak dan zvesto čakal na svojega gospodarja pri najbolj prometnem prehodu za pešce na svetu, v tokijski četrti Shibuya.

Na hladen decembrski večer smo se na potopisnem predavanju odpravili v deželo mnogih nasprotij, na Japonsko, državo, ki nosi v sebi nekaj, česar druge države ne premorejo. Nekaj, kar je le japonsko. In to je njihova »japonskost«. Ta se kaže v kulturi belega riža, sušija, origamijev, ikeban, karaok, pa tudi v težkem zgodovinskem bremenu druge svetovne vojne, ki ga država še vedno nosi.

In to breme je večje in težje od bremen, ki jih nosi večina drugih držav. V mirovnihi muzejih v Hirošimi in Nagasakiju, denimo, je jasno čutiti utrip katastrofe, ki je doletela to otoško državo 6. in 9. avgusta 1945. Obiska teh muzejev zato zlepa ne pozabiš.

Predavatelj Zoran Furman nas je z energičnim nastopom in iskrenim pripovedovanjem ob fotografijah popeljal v domovino prijaznih odprtih ljudi, ki se vedno razveselijo tujih obiskovalcev. V treh tednih, ki jih je kot popotnik preživel na japonskih tleh, je spoznal, da četudi delujejo navzven zaprto in sramežljivo, so vse kaj drugega kot takšni. Ob mnogih priložnostih, kot je povedal, je prejel neverjetno topel odziv, kar je popolnoma porušilo nekatere stereotipe zahodnega sveta o japonski kulturi.

Določeni stereotipi, ki jih sama nikakor ne jemljem kot slabe, morda zgolj kot nenavadne, pa popolnoma držijo. Denimo, da obstajajo na Japonskem navodila (in priporočila) za uporabo praktično česarkoli, od prevoznih sredstev do toaletnega papirja – vsaj slednje je za nas sme-

Obiskovalcev potopisa o Japonski je bilo zaradi obilice decembrskih prireditev manj kot po navadi, a s(m)o zato ti toliko bolj uživali.

šno, češ, kdo pa ne zna uporabljati toaletnega papirja. A upoštevati je treba, da je koncept japonskih stranišč že v osnovi drugačen od naših, zato je potrebna določena pojasnila (kljub temu se zahodnjaki ob tem še vedno nasmejimo). Kar je mene ob popotnikovi pripovedi še posebej navdušilo, pa sta mir in tišina na javnih prevoznih sredstvih. Tam je uporaba mobilnih telefonov prepovedana, pogovori pa so precej tihi, kar kaže na visoko stopnjo uvidevnosti do sopotnikov.

Pravijo, da je Japonska dokaj varna država. A to ni točno. Japonska je popolnoma varna država, vsaj v primerjavi z drugimi državami, tako podnevi kot ponoči, v mestih in vaseh. In čeprav je na Japonskem tudi veliko tujcev, se stopnja varnosti ne zmanjšuje. Tudi to je nekaj, česar druge ne doživimo.

In ne smemo pozabiti omeniti kulinarčne specialitete, od vsem znane sušija do okonomiyakija, ki je še posebej značilen za Hirošimo in njeno okolico. Večino teh dobrot si sicer lahko privoščimo tudi v evropskih mestih, ampak izkušnja ob okušanju tu nikakor ni enaka, kot če to zaužiješ v primarnem okolju.

Japonska je, kot smo spoznali tudi na tem predavanju, vredna obiska, saj lahko šele tako spoznamo njeno pravo lepoto. In dojamemo, da ni le dežela vzhajajočega sonca, temveč tudi dežela odprtega uma, premnogih naravnih lepot in izredne dobrotljivosti.

Besedilo in fotografiji: Barbara Kopač

Redni nadzor varnostnikov preginal sežigalce kablov?

V decembrskem Odsevu smo poročali o sežiganju kablov na koncu Bele ceste. Zdaj ko to poročamo, pa smo že tretji teden brez takega ognja, saj izvaja varnostna služba v tem delu gozda redni vsakodnevni nadzor, medtem ko so na občini v tednih pred tem zabeležili kar nekaj neželenih obiskov sežigalcev kablov.

Zbiralci bakra so decembra zažigali kable na koncu Bele ceste vsaj še dvakrat. Na Dobenu, ki je kraju sežiganja po zračni črti najbližje, so v jasni noči opazili ogenj in dim iz doline, zato so poklicali operativno-komunikacijski center, na številko 112, od tam pa so obvestili trzinske gasilce, naj posredujejo.

Kot opozarja župan Peter Ložar, pa še vedno velja poziv prebivalcem ob poti v gozdiček, naj bodo pozorni in naj o kakršnem koli sumljivem dogajanju v gozdu takoj poročajo. Še zlasti naj bodo pozorni na kombinirana vozila, ki se vozijo po Kidričevi ulici proti gozdu v poznih večernih urah.

Občina trenutno financira varnostno službo, da opravlja na območju Bele ceste redni nadzor, ker pa obstaja bojazen, da se bodo storilci preselili kam drugam v bližini, je sodelovanje krajanov s takim opozarjanjem zelo pomembno.

Tanja Bricelj

Druženje občanov v znamenju veselega decembra

Tradicionalno prednovoletno srečanje občanov Trzina je letos potekalo nekoliko drugače kot minula leta. Pred njim se o njem ni vedelo nič več kot to, da bo srečanje v soboto, 22. decembra, v dvorani KUD-a Franc Kotar in da bodo za zabavni program poskrbeli kudovci. Kako dobro je uspelo to načrtovano presenečenje, je jasno pokazal bučen aplavz ob koncu, zakaj so vsebino večera skrbno skrivali celo pred županom, ki je tudi sam član KUD-a, pa se je izkazalo ob točki, ki je bila vrhunec večera.

Vrhunec večera – odličen pevski nastop Brigite Ložar v vlogi gospe Božičkove kot darilo županu

Na začetku je župan Peter Ložar pozdravil vse zbrane in jim pojasnil, da običajnega pregleda opravljenega v iztekajočem se letu tokrat ne bo delal, saj smo zaradi nedavnih lokalnih volitev o tem dobili že veliko informacij. Je pa pohvalil trzinska društva in njihovo angažiranje pri pripravi proslav in kulturnih prireditev, pri čemer tudi zgledno sodelujejo. »Njihovo delo je zelo pomembno, saj si trzinska občina za razliko od sosednjih ne more privoščiti koncertov znanih pevcev. In zato za zabavo poskrbimo sami. Ko pa spremljam dogajanje tudi drugje, vidim, da ima redkokatera občina tako pestro kulturno in društveno življenje kot Trzin,« je še povedal Ložar in občanom zaželel lepe praznike in srečno in uspešno novo leto.

Potem pa so vzeli vajeti v roke člani kulturno-umetniškega društva in v sodelovanju s pevkami ženskega pevskega zbora Trzinke poskrbeli za multimedijsko kabaretno-varietejsko predstavo in odlično zabavo čisto v slogu veselega decembra.

Božično-novoletno vzdušje so ustvarili z glasbeno-pevskimi točkami, v odmorih med njimi pa smo lahko na platnu pod odrom spremljali serijo video posnetkov, v katerih sta Los Stane (Anže Zupanc) in škratinja Chiqitita (Aleksandra Kmetič) duhovito iskala rešitve za težave, ki so jih v pismih Božičku opisali prebivalci Trzina, in se ga ob tem še prav po decembrsko 'nacukala'. Zabavne posnetke si lahko ogledate tudi na kanalu youtube, pod naslovom Los svetuje.

Na odru pa smo poleg Trzink, ki so znova navduševale z decembrskim modnim slogom, videli tudi neme, zato pa gibalne izjemne palčke (Jure Strmljan, Saša Hudnik, Anže Mohar), ki so si izposodili Magnificovo In ko enkrat bom umrl, pa duet iz romantičnega muzikala iz sredine prejšnjega stoletja Baby, it's cold outside, ki sta ga izvedla Matija Šmuc in Aleksandra Kmetič, na sanke je sedel Božiček (Matija Šmuc) in odlično odpel Driving home for Christmas, vrhunec večera pa je bilo darilo presenečenja za župana. Iz velikega paketa s pentlo

Los Stane in škratinja Chiqitita sta imela v rokah rdečo nit večera – nekaj časa na odru, nekaj časa na video projekcijah na platnu pod odrom. Poiščite ju na: [youtube/Los svetuje](https://www.youtube.com/channel/UC...). Smeh zagotovljen.

Trzinke so tokrat navduševale v decembrskih modnih kreacijah.

Zaključna točka je bila prava paša za oči.

je v zapeljivi božični obleki izstopila mati županja, pardon, gospa Božičkova in s pesmico Santa baby povabila župana, naj se to noč vendarle spusti po dimniku. Odličen pevski nastop, v katerem ni manjkalo drznih potez predsednice KUD-a Franc Kotar Brigite Ložar, je navdušil občinstvo in, o tem smo prepričani, tudi Božička oziroma župana.

Po zaključni Feliz Navidad v izvedbi »Iososa« Staneta in škratinja »Chiqite« (identiteta teh dveh je nenehno preskakovala) so se v zelo pestri, barvno usklajeni scenski postavitvi še enkrat zvrstili vsi nastopajoči in nazadnje povabili še obiskovalce, naj se tudi oni najprej okrepčajo na zakuski, nato pa primejo za mikrofoni in se preizkusijo v karokah. In nekaj jih je res zbralo dovolj poguma. Šele v prihodnjih letih pa se bo pokazalo, ali se je s tem začela tradicija prednovoletnih druženj, ki bodo vse bolj navduševala tudi mlajše generacije občanov.

Tanja Bricelj, foto: Peter Hudnik/HoodFoto in Tanja Bricelj

Tradicijo zakuske po druženju so ustvarjalci predstave tokrat dopolnili s karokami. In občinstvo je bilo navdušeno.

Otroci z Božičkom ob kaminu

Ob pestrem decembrskem dogajanju je trzinska knjižnica ob koncu leta poskrbela tudi za obisk Božička – ta je otroke razveselil z lepimi mislimi in širokim nasmehom in jih za povrh nagradil s priručnim darilcem, za popestritev večera pa je poskrbela razigrana pravljíčarka Mili, ki s svojo aktivnostjo in zanosom navdihuje otroke in tudi starejše.

Mili je otrokom doživeto podala božično obarvano zgodbo o skromnem dečku, ki si pod božičnim drevescem ni zaželel velikih razkošnih daril, temveč zgolj topla oblačila, da bi lahko kljuboval ostrim vetrovom mrzlega decembra, in okusno orehovo potico, da bi se lahko posladkala tudi njegova skrbna skromna mama. Mili se je ponovno povsem vživela v vlogo in tako je otrokom približala tisti pravi božič, katerega bistvo ni v prejemanju, temveč v dajanju. S tem novim pogledom na smisel adventnega časa so nato vsi zbrani skupaj priklicali Božička, ki se je z veseljem odzval na otroško glasno vzklikanje.

Ob toplem kaminu in okrašenem božičnem drevescu se je božična družba zapletla v zanimiv pogovor o božičnem večeru in božiču, igrivo druženje pa zaključila s fotografiranjem.

Otroci so prijetno decembrsko druženje zapuščali obogateni z novimi spoznanji o pomenu praznikov in nagrajani z darilcem, z obilo pozitivne otroške energije, ki je napolnila Center Ivana Hribarja, pa je bil ta večer obdan tudi tokratni osrednji gost – priljubljeni Božiček.

Besedilo in fotografija: Barbara Kopač

Čarobno druženje ob kaminu

Navdihujoča izobraževanja na Jefačnikovi domačiji

Na Jefačnikovi domačiji sta letos znova zaživela študijska krožka pod vodstvom energične mentorice in vsestranske ustvarjalke Branke Urbanija. V krožku Etno fletno se bodo kot lani tudi letos zbirali ljubitelji slovenske dediščine, v krožku Stres – moj prijatelj pa tisti, ki bi radi usvojili različne tehnike za lažje sprejemanje vsakodnevnih izzivov.

Po lanski nadvse uspešni sezoni študijskih krožkov po skandinavskem vzoru, ki spodbujajo k vseživljenjskemu učenju, se je ena prvih mentoric takega izobraževanja na sončni strani Alp, Branka Urbanija, odločila, da bo zastavljeno delo nadaljevala. Obisk krožkov in njihovi lanski rezultati so preseglji vsa pričakovanja, zato ni dolgo pomišljala, ali naj se dela letos spet loti ali ne.

Udeleženci krožkov prihajajo na Jefačnikovo domačijo v Trzinu iz domače občine in tudi iz sosednjih krajev, od Mengeške Loke in Mengša do Radomelj, Domžal, Ljubljane in številnih gorenjskih vasi. Glas o kakovostnih brezplačnih izobraževalnih uricah v idiličnem okolju stare tipične trzinske domačije se pač hitro širi naokrog.

In čemu bodo udeleženci študijskih krožkov posvečali pozornost letos? »Na krožku Etno fletno smo na prvem informativnem srečanju, konec decembra, nanizali številne zanimive predloge, izmed teh pa smo nato na našem drugem srečanju, v začetku januarja, izbrali tistega, za katerega se jih je ogrelo največ,« nam je povedala Branka Urbanija. Letošnja precej obširna tema zajema življenje ob Pšati v starih časih, pred petdesetimi in več leti. »Vsak udeleženec je dobil svojo nalogo. Eni bodo raziskali, kako se je odvijalo življenje ob Pšati v krajih, skozi katere teče ta potok, drugi bodo zavihali rokave in se lotili proučevanja izvora imena in zbiranja zanimivosti, povezanih z zaledenelo Pšato, ki so jo z veseljem obiskovali tudi Ljubljančani, z vlakom, tretji imajo nalogo proučiti podrobnosti o izviru in izlivu Pšate, pomen simbola vode in še marsikaj drugega,« je razložila Branka Urbanija.

Na naslednjih srečanjih bodo najprej obdelali vse dobljene podatke, čisto na koncu, po dobrih treh oziroma štirih mesecih druženja, pa bodo rezultate svojega raziskovanja o življenju ob Pšati strnili v zanimiv film.

Pestro in poučno, obljublja Urbanijeva, pa bo tudi na drugem študijskem krožku, ki se posveča sprejemanju stresa kot dela življenja. Mentorica bo članom krožka Stres – moj prijatelj predstavila različne tehnike obvladovanja stresa in sproščanja, od tapkanja po energijskih

Nova generacija krožka Etno fletno pod vodstvom Branke Urbanija (na fotografiji četrta z leve; na posnetku nekaj udeležencev manjka) je v začetku januarja izbrala letošnjo temo – raziskovali bodo življenje ob Pšati v preteklosti.

točkah z izgovarjanjem ustrezne afirmacije (tehnika EFT) do učenja preusmerjanja negativnih misli, meditacije, gibalnih vaj in še marsičesa drugega.

Oba študijska krožka gosti Jefačnikova domačija, ob četrtek od 17.30 do 19.30, zaradi zanimivih vsebin in odlične družbe pa svoja druženja pogosto še podaljšajo, vsaj za pol ure.

Če je vsebina opisanih študijskih krožkov pritegnila tudi vas, se jim še vedno lahko pridružite!

Besedilo in fotografije: Vesna Sivec Poljanšek

Na študijskih krožkih ne gre brez domačih dobrot – za te poskrbijo mentorica Branka in udeleženci. Na prvem januarskem srečanju krožka Etno fletno so si privoščili orehe in slastno špehovko, ki jo je spekla Brankina mama Frančiška Urbanija.

Najstarejši udeleženec, energični Miha Velepcep, ki bo čez dobro leto praznoval 90. rojstni dan, je s svojimi modrostmi in pesmijo lani popestril oba študijska krožka; letos bo enako.

Franc Škedelj, dolgoletni član Medobčinskega društva invalidov Domžale

Trzinec Franc Škedelj, dolgoletni član Medobčinskega društva invalidov Domžale

Medobčinsko društvo invalidov Domžale, ki je bilo ustanovljeno leta 1975, pokriva s članstvom pet občin, in sicer občine Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin. Društvo ima status invalidske organizacije, nevladne organizacije in prostovoljne organizacije. Ima več kot 1680 članov, od tega okoli 1300 članov s statusom delovnega invalida ali invalida s telesno okvaro. Vsako leto obiščejo prostovoljci društva vse člane, z njimi poklepetajo, prisluhnejo njihovim težavam in jim skušajo pomagati, vse pa tudi obdarujejo. Taki obiski so tudi v decembrskem prazničnem času, saj je zelo pomembno, da se med prazniki ne pozabi na invalide, kajti za marsikoga ta čas ni tako prazničen, kot bi moral biti, in so tudi invalidi prebogosto osamljeni, zapostavljeni ali pa živijo na pragu revščine, včasih pa velja zanje vse to hkrati.

Tudi letos so v društvu obiskali tudi vse trzinske invalide in jim tako skušali v življenje vnesti droben žarek veselja. Obiskali so tudi dolgoletnega člana društva **Franca Škedlja**, rojenega v Gabrjah pod Gorjanci – zdaj živi v Trzinu in bo prihodnje leto praznoval 90. rojstni dan, pa čeprav tega niti približno ne kaže, ne po videzu, sploh pa ne po svoji mladostni energiji, ki pride še posebej izrazito na plan, ko spregovori o svojih spominih.

Franca Škedlja sva obiskala s predsednico društva Vido Perne.

Invalid postal čez noč

Ko se je Franc Škedelj 4. oktobra 1972 odpravil v službo na železniški postaji Ljubljana, kjer je delal kot prometnik, v nočno izmeno, se ni zavedal, da se mu bo okrog 20.30 življenje za vedno čisto spremenilo. Obveščen je bil, da mora nujno takoj organizirati umik

vagona z »rampe«, za kar je bil potreben med drugim tudi premikalni stroj. »Tako sem šel skozi enega od vagonov, da bi prišel na drugi strani ven, tam pa ni bilo stopnic, a tega nisem vedel. In sem stopil, kot da so, in padel naravnost pod premikalni stroj,« se spominja. »K sreči je strojevodja to opazil in je takoj organiziral reševanje.«

Zaradi nesreče so mu morali odrezati obe nogi, a se kljub temu ni invalidsko upokojil, temveč je tudi še po nesreči hodil v službo, že 10 let, saj je lahko nosil proteze.

Vključitev v društvo

Dobro se spominja začetkov društva – Medobčinsko društvo invalidov Domžale bo letos praznovalo 44-letnico, a temelji za društvo so bili postavljeni že 14. marca 1970, z ustanovitvijo Medobčinskega društva telesnih invalidov Domžale-Kamnik.

Prve prostore, kjer so vpisovali nove člane, so imeli kar v trafiki nasproti domžalske lekarne Flerin – društvene prostore sta tu predstavljala le majhna miza in en stol. In ko je Franc ugotovil, da v tej trafiki v resnici ne prodajajo cigaret, ampak da je v njej prostor medobčinskega društva invalidov, se je brez pomisleka vključil in je vrsto let hodil na šahovska tekmovanja; bil je namreč odličен šahist in je društvu priskrbel veliko nagrad. Kako dobre rezultate je dosegal, pove z enim samim stavkom: »Čez sem dal celo generacijo šahistov, pa nisem izgubil niti ene partije.«

V društvu je takrat opravljal funkcijo predsednika odbora za šah, potem pa ga je nekdanji predsednik društva Janko Weith nagovarjal celo, da bi po izteku njegovega mandata on prevzel vlogo predsednika društva. Vendar je bil Škedelj takrat še v službi in za tako

pomembno funkcijo ni imel časa. Tako je postal predsednik društva Edvard Završnik, tudi ta pa je Škedlju zelo zaupal in se je z njim pogosto posvetoval in ga je predlagal za funkcijo člana nadzornega odbora. In ko so potrebovali novega blagajnika, so se prav tako nanj obrnili za pomoč, da najde primerne kandidata. Tako težo je imela njegova presoja.

Ob funkcijah, ki jih je opravljal, pa je vrsto let hodil z ženo Veroniko tudi v terme Topolšica, na organizirano ohranjanje zdravja težkih invalidov, ki ga pripravi društvo vsako leto. Na društvo ima zelo lepe spomine, danes pa ne more več toliko sodelovati pri njegovih aktivnostih, kot je nekoč.

Skozi življenje s pozitivno naravnostjo

Franc Škedelj živi v Trzinu od 23. decembra 1979, ko sta se sem preselila z ženo Veroniko, ki zelo lepo skrbi zanj in mu je v veliko pomoč, čeprav pove, da ima njen soprog tako močne roke, da marsikatero delo še vedno opravi sam, in da pri delu včasih pomaga tudi njej.

Škedelj tudi še vedno vozi avto. Vozil ga je tudi takoj po nesreči, zdaj pa mu dovoljenje podaljšujejo sproti po eno leto in še to z nekaj omejitvami. Zakonca Škedelj pripovedujeta, da se je nesreča zgodila sicer v najlepših letih njunega življenja, a da nista dopustila, da bi ju to preveč omejevalo.

Hišo v Trzinu sta si prilagodila, da je za invalida lažje dostopna, in tako je marsikaj lažje. Edino, kar jima kdaj zagreni dan, je to, da nimata več toliko prijateljev, saj marsikateri od njunih nekdanjih prijateljev ni dočakal tako lepe starosti.

Zato pa jima lepšajo dneve tudi dva sinova, tri vnukinje in štirje pravnuki. Sploh se ne pritožujeta, temveč živita skromno in srečno, polna optimizma.

Člani Medobčinskega društva invalidov Domžale ju bomo z največjim veseljem še naprej obiskovali, tako kot tudi vse druge člane iz Trzina, vsem pa želimo v novem letu vse dobro in jih vabimo, naj se tudi letos udeležujejo naših številnih društvenih aktivnosti.

Nejc Lisjak, MDI Domžale, foto: Arhiv MDI Domžale

Zakonca Škedelj ostajata kljub težki življenjski preizkušnji tudi na jesen življenja optimista.

Mesečne novice trzinskih gasilcev

ZAHVALA

PGD Trzin se iskreno zahvaljuje vsem občanom in podjetjem, ki nam ob koncu leta pomagajo s prostovoljnimi prispevki za kalendarje ali nam prispevajo 0,5 odstotka dohodnine. S to pomočjo varneje, učinkoviteje in lažje posredujemo, ko je to potrebno.

December smo v prostovoljnem gasilskem društvu Trzin preživeli mirno, saj nismo imeli veliko intervencij.

8. decembra ob 17.23 smo dobili poziv, enako kot že slaba dva tedna pred tem, zaradi kurjenja odpadkov na koncu Bele ceste. Ko smo prispeli tja, je bil ogenj že pogašen. Pregledali smo okolico s termovizijsko kamero in ugotovili, da se je kurilo na dokaj velikem območju. Počakali smo še policiste. Pri kurjenju je zopet prišlo do ekološkega onesnaženja in poškodb na drevesih. Vse, ki se sprehajajo na območju Bele ceste, naprošamo, da so tam pozorni na kombinirana vozila in morebitno kurjenje.

27. decembra ob 18.04 so nas iz regijskega centra obvestili, da je potrebna pomoč v Lobodovi ulici, ker se je občan zaklenil ven in ni mogel v svoj dom. Vrata smo odprli s tehničnim posegom.

10. decembra smo pripravili novoletno zabavo za gasilsko mladino. Organizirali smo družabne igre, mentorji pa smo poskrbeli tudi za prigrizek. In ker so bili otroci vse leto zelo pridni, so dobili tudi darila.

Vsi skupaj, tako člani kot gasilska mladina, pa že komaj čakamo, da se bo začela gradnja novega doma zaščite in reševanja, v katerem bomo imeli več prostora in boljše razmere za delo kot v obstoječem gasilskem domu (na fotografiji) tudi mi, gasilci.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Dušan Kosirnik, foto: Arhiv PGD Trzin

40 let uspešnega dela

Pod častnim pokroviteljstvom predsednika republike Boruta Pahorja in v družbi članov, sodelavcev in gostov je Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine 13. decembra proslavilo 40 let uspešnega dela. Ustanovljeno je bilo 5. decembra 1978, v teh štirih desetletjih pa ga je vodilo pet predsednikov.

Na slovesnosti, prepleteni z glasbo, poezijo, dobrotelnostjo in poklonom ljudem, ki so pomembno pripomogli k razvoju društva, je društvo in njegovo poslanstvo predstavila njegova predsednica Mirjam Kanalec, z nagovorom pa se ji je pridružil tudi njihov član in predsednik Zveze paraplegikov Slovenije Dane Kastelic.

Ob praznovanju so se s projekcijo izvernih fotografij, ki so zgovorne pričevalke bogate zgodovine društva, zazrli v preteklost, vse od ustanovitve organizacije slovenskih paraplegikov in tetraplegikov, časa burnega političnega in gospodarskega dogajanja do danes. V nadaljevanju so predstavili socialne programe in številne pomembne

mejnike, ki so zaznamovali društvo na vseh področjih.

V proslavljanje visokega jubileja je bilo vpeto tudi zbiranje denarja za nakup novega kombija, ki ga društvo nujno potrebuje za varen prevoz članov. Tako je njihov slikar Željko Vertelj, ki slika z usti, med prireditvijo ustvarjal sliko Potok v zimi, namenjeno licitaciji. Voditelj Robert Pečnik - Pečo pa je zbrane pozval, naj vzamejo v roke mobilne telefone in na številko 1919 pošljejo SMS s sporočilom KOMBI5.

Akciji zbiranja sredstev za kombi se lahko pridružite tudi vi, tako da na TRR SI56 6100 0001 8731 144 nakažete svoj prispevek.

Na proslavi so se spomnili tudi članov, ki so v preteklosti uspešno krmarili društvo in ga pomagali pripeljati do današnje prepoznavnosti. Nekdanjim predsednikom so podelili plakete društva, drugim zaslužnim članom pa priznanja. Tako priznanje za sodelovanje in podporo je prejelo tudi podjetje Mercator. Zahvalili pa so se tudi vsem partnerjem, občinam, invalidskim organizacijam, institucijam, sponzorjem in donatorjem ter drugim, ki so sodelovali z njimi in jih podpirali, še posebej krovni organizaciji Zvezi paraplegikov Slovenije. Brez njihove pomoči ne bi dosegli takih uspehov.

Slovesnost so popestrili in obogatili mlada harfistka Taja Rijavec z ljubljanskega Konservatorija za glasbo in balet, društvena pesnica in večkratna nagrajenka Darinka Slanovec, plesni par Martina in Roman iz kluba Zebra in Nuša Derenda.

Jože Globokar, Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine, foto: Tomaž Demšar

Unicefova punčka našla svoj dom v Trzinu

S posvojitvijo punčke iz cunj ste pomagali rešiti otroško življenje. HVALA!

To pretresljivo sporočilo je v trenutku, ko smo ga prejeli, spletlo sodelovanje med Unicefovimi prostovoljkami iz domžalske Lipe in našim turističnim društvom Kanja.

Domžalske prostovoljke že vrsto let izdelujejo prelepe punčke iz cunj, poimenovane po pravljicnih junakih, kot so Rdeča kapica, Janko in Metka, Pika Nogavička, Špela Marjanca ... Vsaka pa ima priloženo tudi dopisnico, s katero donator sporoči Unicefu, kje je punčka našla svoj dom.

Špela Marjanca ga je našla v Trzinu, kjer ima zdaj častno mesto v vitrini v avli Centra Ivana Hribarja.

Punčka iz cunj pa zdaj ni več samo tradicionalna igrača revnejših otrok, saj simbolizira tudi kampanjo, s katero se nabirajo sredstva za cepljenje otrok. Za vsako donacijo 20 evrov prejme donator punčko

iz cunj, s tem prispevkom pa omogoči, da je v eni od držav v razvoju en otrok cepljen proti šestim nalezljivim otroškim boleznim – otroški paralizi, oslovskemu kašlju, davici, ošpicam, tuberkulozi in tetanusu.

Sredi decembra smo imeli v Trzinu razstavo punčk iz cunj, ki je bila na ogled žal zgolj dva dneva, njenega odprtja pa se je udeležil tudi župan Peter Ložar; izrazil je zadovoljstvo, da je ta posebna razstava prispela tudi v Trzin, in ob tem kupil dve punčki. Boris Lukner in Jože Petrič sta kupila tri punčke in z njimi razveselila tri trzinske deklice, eno punčko iz cunj, Špelo Marjanca, pa je, kot rečeno, kupilo tudi naše turistično društvo.

Prijetno dopoldne, na katerem je o projektu Punčka iz cunj spregovoril tudi predsednik društva Lipa Domžale Marjan Ravnikar, so z odličnim nastopom popestrile domžalske citrarke.

Dunja Špendal, foto: Zinka Kosmač

Razstavljene punčke iz cunj so s svojo ljubkostjo vabile k dobrotelnemu nakupu.

Špela Marjanca, ki jo je kupilo turistično društvo Kanja, kraljuje zdaj v vitrini Centra Ivana Hribarja.

Mag. Neli Zidar Kos, citrarka in vodja upokojenskega pevskega zbora Žerjavčki »Moj poklic je tudi moje največje veselje.«

Magistrico Neli Zidar Kos smo na trzinskih prireditvah že srečali, in to s citrami, nedavno, ob 20-letnici upokojenskega društva Žerjavčki, pa je nastopila tudi v vlogi zborovodkinje upokojenskega pevskega zbora. Ker prihajata oba z možem iz Štajerske in ker se Neli trenutno posveča predvsem svojima malima nadobudnežema, je še ne poznamo dobro, a 28-letna citrarka obljublja, da bomo Trzinci o njej v prihodnje še slišali.

Neli Zidar Kos je s Ponikve pri Žalcu, v Trzin pa se je priselila pred štirimi leti, ko sta si z možem Damjanom uredila svoje gnezdo v novem Trzinu. »V Trzinu mi je zelo všeč narava, bližina gozda in sprehajalnih poti, zelo pomembna pa je tudi lokacija kraja, saj je tukaj logistično vse na doseg roke: blizu je Ljubljana, blizu je letališče, blizu so Kamniško-Savinjske Alpe ... Oba z možem prihajava s podeželja in težko sem si predstavljala, da bi kdaj živela v Ljubljani, a na Trzin sem se lahko privadila,« pojasni Neli.

Kaj bi bili prazniki brez citer?! Na fotografiji je Neli med minulimi prazniki s sestro Karmen in svojima otrokoma.

V novem domu so kmalu postali družina, saj sta kmalu dobila sinova Aleksandra in Kristjana, pred drugim porodom pa je Neli zaključila magistrski študij sodobne glasbe na Visoki šoli za glasbo in gledališče v Münchnu, potem ko je tu leta 2013 z odliko končala že univerzitetni diplomski študij pedagoške smeri, iz citer in klavirja.

Neli Zidar Kos smo pred kratkim spoznali v vlogi zborovodkinje mešanega pevskega zbora Žerjavčki.

Neli Zidar Kos, vrhunska citrarka, že štiri leta navdušena Trzinka in po novem tudi zborovodkinja mešanega pevskega zbora Žerjavčki

Ko jo vprašamo, kako so v njeno življenje prišle citre, se nasmehe in pove, da ji je bila glasba položena že v zibko, saj izhaja po mamin strani iz družine Kos, v kateri so bili glasbeniki tudi že njen ded in njegovi bratje. »V Etnološkem muzeju na Ponikvi sem kot majhna deklica prvič videla citre in sem se takoj zaljubila vanje. Nekdaj je veljalo, da so citre klavir malega človeka, in so bile zelo priljubljene, v času mojega odraščanja pa ni bilo tako,« pojasni Neli Zidar Kos in nadaljuje, da se je njena glasbena pot začela že v glasbenem vrtcu v Celju, pri Damjani Golavšek, nato pa se je nadaljevala z igranjem klavirja na celjski glasbeni šoli in kasneje še s poukom citer in orgel. »Umetniško gimnazijo v Celju sem končala z glavnim predmetom orgle, nato pa sem opravila zelo zahtevne izpite iz teorije, igranja na citre in nemškega jezika, da sem se lahko vpisala na študij citer in klavirja na Visoki šoli za glasbo in gledališče v Münchnu.«

Letos nameravata Neli in Karmen posneti zgoščenko

Ko govorimo o Neli Zidar Kos, ne moremo mimo njene sestre

Neli z možem Damjanom in sinovoma Aleksandrom in Kristjanom na rojstnodnevnem praznovanju

Karmen Zidar Kos, ki je prav tako diplomirala iz citer, in to na isti Münchenski univerzi. Obe sta od leta 2015 študentki Münchenske organizacije Yehudi Menuhin Live Music Now, ki podpira uspešne talentirane mlade glasbenike in jim omogoča koncerte. Karmen in Neli sta znani kot sestrski citrarski duo, vendar sta v zadnjih letih nekoliko manj nastopali, saj so imele v Nelijinem življenju prednost pred citrami ... otroške plenice. Kljub temu pa je za njima že lepo število nastopov in nagrad.

Za letos obljubljata, da bosta še pred decembrom izdali svojo prvo zgoščenko s citrarsko priredbo slovenskih popularnih in ljudskih pesmi. In ker ob igranju tudi odlično pojeta, ne dvomimo, da bo šlo za glasbeno poslastico, saj nam petje ob zvokih citer še vedno pričara romantično vzdušje ob kaminu in vročem čaju, ki diši po jabolkih in cimetu. Ob tem pa načrtujeta še izdajo not in učbenika za citre, saj želita prispevati k razširjanju strokovne citrarske literature.

Neli poučuje citre – na glasbeni šoli v Grosuplju in na celjski umetniški gimnaziji – ter vodi mladinski cerkveni pevski zbor v Mengšu in, kot smo zapisali že v uvodu, tudi trzinske pevce Žerjavčke.

S sestro Karmen sta uspešen sestrski citrarski duet.

V lokalno okolje se vključuje šele v zadnjem času

»Šele zadnje leto se vključujem v življenje v kraju, kajti to prej tudi zaradi napornega šolanja v Nemčiji ni bilo mogoče. Zelo me navdušuje delo z mladimi glasbeniki, saj je moj poklic tudi moje največje veselje, rada pa delam tudi s starejšimi. Z Žerjavčki se včasih zelo nasmejimo in pogosto me spravijo v dobro voljo, seveda pa se moramo zavedati, da gre pri njih za starejše glasove, in temu primerna so tudi pričakovanja. Starejši potrebujejo več motivacije in jim veliko pomeni pohvala, enako pa je tudi pri otrocih,« pove Neli

Niz vrhunskih uspehov

Magistrica Neli Zidar Kos je ena najuspešnejših slovenskih citrark, saj je kot solistka ali v duetu s sestro Karmen prejela najvišja priznanja na državnih in mednarodnih tekmovanjih. Na mednarodnem tekmovanju citrarjev za nagrado Ernst Volkmann-Preis v Münchnu je leta 2012 prejela najvišjo nagrado, tri leta zatem pa še 3. nagrado. In ponaša se z nazivom prešmentana citrarka. Umetniško se udejstvuje na različnih festivalih in koncertih, in sicer kot solistka in v komornih sestavih. Nastopa doma in v tujini, sodeluje pri različnih glasbenih projektih (Orkester Hide@park, Münchner Biennale ...) v okviru različnih Münchenskih glasbenih in baletnih šol in tudi z več koncertnimi abonmaji v Sloveniji, s sestro Karmen pa nastopata tudi ob porokah, praznovanjih in na drugih zasebnih prireditvah.

Zadovoljna Neli po uspešnem diplomskem koncertu v Münchnu, na fotografiji s profesorjem Glaslom in svojo družino

in pojasni, da je bila sama pri učenju inštrumenta deležna še toge »ruske« vzgoje, ki je temeljila predvsem na vztrajni vaji, medtem ko se danes uporabljajo novejši pristopi, na primer tako imenovana metoda Suzuki, pri kateri je velik poudarek na intenzivni vključenosti staršev v učni proces, kar pomeni, da se inštrumenta ob otroku učijo tudi starši. Tako dobi otrok veliko več motivacije in napreduje mnogo hitreje.

»Z otroki nadvse rada delam, ker je pri njih mogoče doseči zelo velik napredek. Z malčki pojemo pesmice in igramo na orffove inštrumente, pri nekoliko starejših pa že ni več dovolj samo talent, ampak je potrebno tudi trdo delo. Tu odigrajo pomembno vlogo starši in njihova podpora otroku, da vztraja in da redno vadi. S sestro so naju vzgajali, da je treba to, kar začneš, tudi dokončati. To se odraža tudi pri osebnosti in menim, da imajo otroci, ki se učijo igrati neki instrument, več možnosti, da odrastejo v odgovorno, samostojno in zrelo osebnost,« pove Neli za konec.

Tanja Bricelj, foto: Osebni arhiv Neli Zidar Kos in Tanja Bricelj

Dobrodelni novoletni koncert

Otroški pevski zbor je navdušil z Offenbachovo Barkarolo in z živahno Se vrtim skupine Abba – slovensko besedilo na glasbo uspešnice Waterloo je delo mentorice zbora, učiteljice Mateje Košir, ki je prevedla tudi pesem Naj sneži (Let it snow).

Društvo prijateljev mladine Trzin in trzinska osnovna šola organizirata že vrsto let tradicionalni decembrski novoletni koncert Zapojmo in zaigrajmo skupaj, na katerem nastopajo z glasbenimi točkami tako otroci kot odrasli.

Glasba, od klasične do moderne, je tako 12. decembra privabila v šolsko telovadnico veliko obiskovalcev, predvsem starše, ki so s ponosom spremljali nastope svojih malih nadobudnežev.

Na uro in pol trajajočem koncertu smo si gledalci z zanimanjem ogledali odlične plesne in pevske nastope, ki nikogar niso pustili ravnodušnega. Po uvodnem pozdravu nove ravnateljice osnovne

Nejc Jemc in Tara Kveder Anterič sta odplesala živahni quickstep.

Iz vrtca Palčica so pribrenčali Čmrliji in s pomočjo Vivaldijevih Štirih letnih časov prikazali letne čase.

Mladi folkloristi od prvega do petega razreda, ki plešejo v šolski folklorni skupini, so predstavili del slovenskega ljudskega izročila.

šole Matejke Chvatal sta s quickstepom poskrbela za živahen začetek programa mlada plesalca Tara Kveder Anterič in Nejc Jemc, učenec devetega razreda naše šole (več o tem izvrstnem mladem plesalcu preberite v rubriki Na mladih svet stoji), kasneje pa sta odplesala še dinamični jive.

Na prireditvi so plesale tudi najmlajše baletke Baletnega društva Loboda, mažoretno palico pa so spretno vrtele tri skupine mladih trzinskih mažoretk. Prileteli so še Čmrlji iz vrtca Palčica in s pomočjo Vivaldijevih Štirih letnih časov prikazali celoletno spreminjanje narave. Člani folklorne skupine Trzinka in šolske folklorne skupine so nam predstavili del slovenske folklorne tradicije, prisluhnili pa smo lahko tudi Sovicam iz vrtca Palčica, mladim pevcem prve triade, ki pojejo v cici pevskem zboru, in njihovim starejšim vrstnikom iz otroškega pevskega zboru.

Z odlično interpretacijo je navdušila tudi obetavna mlada pevka petošolka Taja Jamnik, zapele pa so celo še »nune«, tiste, ki so se decembra predstavile v novem muzikalu Nune (za)pojejo.

Koncert pa so zaokrožili vsi nastopajoči skupaj, s skupno točko, v kateri so povezali moči še s šolskim bendom Tangenta, in nam skupaj z mladima solistkama s pesmima Naj sneži (Let it snow) in Bel božič (White Christmas) pričarali pravo zimsko praznično vzdušje.

Dogajanje je spretno povezoval izkušeni radijski voditelj Jure Sešek, to izbiro pa nam je pojasnila članica trzinskega društva prijatelj mladine Nataša Gladek takole: »Profesionalnega povezovalca smo izbrali zato, da smo z njim popestrili koncert in ga tudi nekoliko skrajšali. Oboje nam je, če sodimo po pohvalah obiskovalcev, tudi uspelo. Z izbiro takega voditelja pa smo obenem pritegnili tudi več obiskovalcev.« Dodala je še: »Pohvale pa niso letele le na povezovalca, ampak tudi na vse nastopajoče, ki so z vloženim trudom dvignili nivo koncerta.«

Na prireditvi je bilo zbranih 730 evrov. »Letos smo se odločili, da bodo sredstva ostala kar društvu prijatelj mladine. Namenili jih bomo izvedbi otroških delavnic in drugim projektom iz letnega delovnega načrta društva, za kar od občine nismo prejeli dovolj denarja. S tem pa jih bomo zdaj lažje izvedli. Društvo bo tako ves ta denar namenilo trzinskim otrokom,« je še povedala Gladekova.

Besedilo in fotografije: Tanja Jankovič

Na koncertu so s pesmijo I will follow you, iz novega muzikala Nune (za) pojejo, blestele tudi »nune« ženskega pevskega zbora Trzinke, pevke šole Alenke Gotar in glasbene šole Logatec.

Tradicionalni novoletni koncert, ki ga je vodil Jure Sešek, si je ogledalo veliko obiskovalcev.

Tisoč želja in en sam zvezdni utrinek

Kultura

Medtem ko smo božič dočakali brez zaželene beline, smo v Trzinu doživeli nekaj pristnega božično-novoletnega vzdušja vsaj v poslednji lutkovni predstavi leta 2018.

Trzinsko knjižnico je tokrat obiskala Pravljličarna oziroma hiša čarobnih zgodb in neusahljive otroške ustvarjalnosti, kot ji pravijo njeni ustvarjalci.

Njihova predstava z naslovom Tisoč želja in en sam zvezdni utrinek nas je popeljala v brlog medveda Jakoba, ki se kljub zimi še ne predaja zimskemu spanju, saj je vse do zadnjega čakal, kdaj bo uzrl zvezdni utrinek in si v tem hipu nekaj zaželel. Ko pa je utrinek končno le dočakal, je začel sestavljati spisek želja, a ta je bil naposled tako dolg in prepoln vsega zelenega, da zadnje, najpomembnejše želje sploh ni imel kam zapisati. Ob tem pa je pozabil, da se največja radost skriva v majhnih vsakdanjih igrivostih, kot je, denimo, peka piškotov v družbi veselih radoživih otrok. In prav taki otroci pomagajo medvedu Jakobu na predstavi ponovno odkriti že kar zaprašeno spoznanje, da je pravo doživetje praznikov mogoče le z odprtim srcem in da četudi so darila krasen dodatek praznikov, niso izvor pristnega zadovoljstva.

Predstava s čudovitim sporočilom je navdušila vse obiskovalce.

Besedilo in fotografija: Barbara Kopač

Knjižničarka Zdenka Kopač

Rudi Mlinar

MAKS PLETERŠNIK – TEDEN S SLOVAROPISCEM

Prevod: Suzana Koncut

Založba: Celjska Mohorjeva družba, 2018

Maks Pleteršnik je slovenski javnosti znan kot jezikoslovec in slovaropisec, ki je slovensko jezikovno skupnost obogatil s slovensko-nemškim slovarjem, katerega prvi del je izšel leta 1894, drugi pa leto zatem. Mlinarjev biografski roman o njem pa ne pripoveduje le slovaropiščeve zgodbe, torej zgodbe jezikoslovca, strokovnjaka za slovenski jezik, temveč se dotika tudi okolja, v katerem se je Pleteršnik rodil in v katerem je preživel svoje zadnje obdobje. Bivanje v

Pišecah, kraju, v katerem je po večini sameval, so mu popestrili le redki obiski tiste peščice ljudi, s katerimi se je vendarle družil, in sestra Mici, s katero sta takrat ponovno živela skupaj. Predvsem pa omogoča to delo vpogled v zasebnost tega jezikoslovca, ki pomeni s svojim slovarjem enega ključnih mejnikov v zgodovini slovenskega jezika.

Bralni kotiček knjižničarke Zdenke Kopač

Obiskovalci trzinske knjižnice jo dobro poznate – vedno nasmejana in energična knjižničarka Zdenka Kopač je prava zakladnica namigov za odlično branje. Pridružite se njenemu bralnemu kotičku, v katerem se vedno najde kaj zanimivega!

Cristoph Ransmayr

COX ALI TOK ČASA

Prevod: Štefan Vevar

Založba: Cankarjeva založba, 2018

Avstrijski avtor Christoph Ransmayr je evropski (in svetovni) javnosti znan po svojih delih, ki večinoma izstopajo zaradi elementov magičnega realizma, ki ga sicer običajno povezujejo z latinskoamerškimi avtorji. To njegovo delo ne razočara, v njem pa tokrat združuje evropsko in azijsko kulturo – urarja angleške krvi privede na kitajski dvor, kjer naj bi tamkajšnjemu cesarju izdelal prav poseben pripomoček, uro, ki kaže čas, vendar čas, ki je relati-

ven, ki je vseprisoten in se nikdar ne ustavi. Ransmayrjeve alegorije ustvarjajo tudi tokrat pravo zgodovinsko mojstrovino, kakršne čas ne povozi.

Foto: Zdenka Kopač in osebni arhiv Zdenke Kopač

Knjižni klepet v znamenju priljubljenega Paasilinne

»S tuljenjem si lahko zagotovimo izhod.« je menil nedavno umrli finski pisatelj Arto Paasilinna, ki smo mu udeleženske tradicionalnega knjižnega klepeta v trzinski knjižnici namenile pozornost na decembrskem srečanju.

Paasilinna je s svojim značilnim finskim humorjem, začinjnim s cinizmom in sarkazmom, močno zaznamoval slovensko literarno okolje, zato smo rdečo nit pogovora tokrat izpeljale iz njegovih del. Snovalka in povezovalka projekta Knjižni klepet, knjižničarka Zdenka Kopač, je z uvodnimi besedami ustvarila ustrezno literarno razpoloženje, ki nas je zazibalo v svet del tega priljubljenega finskega ustvarjalca.

S svojimi petintridesetimi deli, prevedenimi v več kot štirideset jezikov, je Arto Paasilinna presegel meje Evrope in s svojim z grenkobo obarvanim humorjem opazno zaznamoval literarno zgodovino. Izvirnost in domišljija, ki sta ga popeljali do literarnega vrhunca, sta nekaj prav posebnega, zato tako zelo privlačita bralce. Doma je pisatelj sicer najprej doživljal kritike, češ da njegovo pisanje ne presega ravni lahkotnega poletnega čtiva, po prejemu številnih nagrad, domačih in tujih, pa so mu le morali priznati, da mu je uspelo to, kar je uspelo le redko kateremu Fincu pred njim – osvojil je svet.

Na decembrskem srečanju pa se nismo dotaknile zgolj njegovih del, temveč tudi njegovega življenja, ki je vodilo v tako pisanje. Paasilinna je imel namreč razburkano življenje, z družino so se ves čas selili, zato ni imel ustrezne stabilnosti, to pa je verjetno botrovalo tudi temu, da je kar nekaj časa preživel v različnih ustanovah, imel nekaj bližnjih srečanj z organi pregona, boril se je z odvisnostjo ... Vse to je vplivalo tudi na njegovo literarno ustvarjanje. Zgodbam je sicer dodajal izmišljene like in vanje vnašal tudi druge fantazijske elemente, vendar je bilo izhodišče

zanje prav njegovo življenje.

Če pisatelj ne bi imel v sebi tolikšne bolečine in če ne bi doživel takih izgub, ne bi nastala dela, kakršna lahko prebiramo. Dela, ki na marsikateri točki presegajo meje verjetnega in za koga morda tudi meje dobrega okusa, pa vendar dela, ki so nekdanjega novinarja in kmetovalca uvrstila med svetovno znane literate, nam pa ponudila globlji vpogled v finski (fantazijski) svet.

Besedilo in fotografija: Barbara Kopač

Kulturni večer z vsestransko Uršulo Jašovec

Kot vedno izvrstna Saša Hudnik v pogovoru z decembrsko gostjo kulturnega večera, Uršulo Jašovec

Decembrski kulturni večer nam je približal delo in življenje mlade vsestranske umetnice, glasbene pedagoginje in dirigentke, skladateljice in zborovodkinje, ob tem pa skromne preproste osebe, Uršule Jašovec.

Uršula Jašovec kljub svoji mladosti že spretno krmari po glasbenih vodah – poustvarja in ustvarja glasbo; je avtorica več deset skladb in več kot sto priredb, njena dela so bila izvedena tako doma kot na tujih odrih, za svoje delo je prejela že več nagrad, kar nekaj štipendij in mednarodnih priznanj, Slovenijo je predstavljala v tujini in je s svojo glasbo osvojila že marsikoga, tako strokovno podkovane glasbenike kot ljubitelje glasbene umetnosti.

Saša Hudnik, ki ji je s povezovanjem tudi tokrat uspelo ustvariti prijeten večer, je z glasbenico spregovorila o njeni glasbeni poti; ta pa bi lahko bila tudi drugačna, neglasbena. V najstniških letih Uršula sebe namreč ni videla kot profesionalno glasbenico, temveč je razmišljala o študiju prevajalstva ali medicine – želela si je opravljati delo patologa, a je izbiro nato vendarle prepustila svoji umetniški duši in je svojo

Uršula je obiskovalce navdušila (tudi) z izvrstnim glasbenim nastopom.

ustvarjalno žilico tudi strokovno razvijala. Pravi, da ji glasba daje potrebno svobodo. Ob (po)ustvarjanju se lahko, vsaj začasno, osvobodi vseh spon, in to se v njeni glasbi čuti. Nekaj smo je slišali tudi ta večer.

Uršulina glasba niso zgolj besede, odpete v določenem tonu ali z določeno barvo glasu, gre za občutek, ki ga v poslušalcu zbuja melodija, ki temelji na njeni srčnosti in strasti, prisotni v vseh njenih stvaritvah.

Umetnica daje velik poudarek izobraževanju. Ima že kar nekaj akademskih nazivov, učenje pa je ob tem tudi njeno vseživljenjsko vodilo, zato se še naprej udeležuje tudi delavnic in seminarjev v tujini, od Italije in Nemčije do Črne gore, na katerih se izpopolnjuje in se oblikuje v še boljše (glasbeno) različico same sebe. Pri svojem delu, pa naj gre za vodenje zbora, pri čemer združuje tako umetniško kot glasbeno vodenje, za dirigentsko delo, sodelovanje pri glasbenih projektih, pisanje skladb ali za poučevanje, je venomer zvesta sama sebi.

Kar občuti ob pisanju skladb, želi predati tudi poslušalstvu, saj verjame, da lahko njeno glasbeno poslanstvo le tako pusti sled.

Besedilo in fotografiji: Barbara Kopač

Vabljeni na koncert Trzink v domžalsko knjižnico

Kulturno društvo Ivana Hribarja in z njim ženski pevski zbor Trzinke praznujeta z velikim koncertom 30. januarja ob 19. uri v Knjižnici Domžale prvo leto delovanja.

V okviru predstavitev društev, ki jih prireja Javni sklad za kulturne dejavnosti (JSKD) v domžalski knjižnici, bodo svoje delo in napredek v zadnjem letu predstavile tudi Trzinke – lani so imele kar 31 nastopov. Pevke združuje ljubezen do zborovskega petja in dinamičnega nastopanja, svoje nastope pa rade popestrijo tako z zanimivim repertoarjem kot s svojo modno podobo. V tem času se je število članic ustalilo okoli številke dvajset, nove pevke pa so, kot pravi predsednica društva Štefka Prelc, vedno dobrodošle.

Na januarskem koncertu bodo pod taktirko Primoža Leskovca prepevale ljudske, ponarodele in popularne pesmi in publiki verjetno naklonile tudi kakšno pesem iz muzikala Nune (za)pojejo, v katerem zadnje tedne z veseljem sodelujejo.

Trzinci so še posebej vladno vabljeni, naj se jim pridružijo na tem koncertu ob proslavljanju prve obletnice ustanovitve.

Tanja Bricelj, foto: Vesna Sivec Poljanšek

Vsako obletnico znajo Trzinke obeležiti zares veličastno: lani septembra, ob obletnici rojstva Trzinca Ivana Hribarja, so pevke pripravile na obrežju Ljubljane nepozaben kulturni program, prav takšnega pa konec tega meseca obljublajo tudi v domžalski knjižnici. Prisrčno vabljeni!

Nune kar trikrat do zadnjega kotička napolnile kulturni dom

Že ko so 14. decembra prvič stopile na trzinski oder, je bilo vsem jasno, da bodo logaško-trzinske Nune uspešnica. Kombinacija mladih glasbenih ustvarjalcev iz glasbenih šol Alenke Gotar in Logatec ter pevk ženskega pevskega zbora Trzinke, ki jih je za muzikal Nune (za)pojejo združila Alenka Gotar, je kar trikrat poskrbela za nabito polno dvorano. Po premieri te glasbene priredbe znanega komičnega filma so Nune v Trzinu zapele še 20. in 23. decembra, ob tem pa so jih že začeli vabiti tudi po Sloveniji.

Barska pevka Dolores je bila priča umora, zato se pred nekdanjim ljubimcem skriva v samostan. Tam njene prave identitete ne poznajo, za lažno nuno pa je pravi izziv že pomivanje tal. Pesem Ne grem na kolena je pela Alja Porobič v vlogi »sestre« Marije Klarise.

Mag. Alenka Gotar, tokrat v vlogi režiserke, je povedala, da so se priprave začele pred dvema mesecema in da takrat sploh še niso vedeli, kaj jih čaka. »Napisala sem scenarij in izbrala skladbe, okoli mene pa je bilo 15 mladih ljudi, ki nimajo nobenih izkušenj, vendar odlično pejejo. Pridružile pa so se še članice pevskega zbora Trzinke, še 15 ljudi,« je povedala Gotarjeva in dodala misel, da smo v ljubezni in umetnosti vedno začetniki. »Čisto vsi nastopajoči pa imajo veliko srce. Ti mladi ljudje so v dveh mesecih naredili nekaj neverjetnega in s tem nas ne bi bilo sram nastopiti niti v Ljubljani, na Kongresnem trgu,« je še dejala Gotarjeva in povabila gledalce, naj se ob muzikalu Nune (za)pojejo »samo imajo fajno« in naj nagradijo nastopajoče z aplavzom vsakič, ko bodo lahko. S tem je napovedala za okoli uro in pol dinamičnih pevskih točk in odlične zabave.

Zgodbo, ki jo dobro poznamo iz filma z izvirnim naslovom Sister Act z odlično Whoopi Goldberg v glavni vlogi, je Gotarjeva duhovito dopolnila s slovenskimi pesmimi, ki so se smiselno vklopile v pripoved. Tako smo lahko ob znanih filmskih uspešnicah Hail Holy Queen, I will follow Him in My God (My Guy), ki so jih glasovno podprle tudi Trzinke, slišali tudi Ne grem na kolena, tik preden dobi barska pevka Dolores oziroma sestra Marija Klarisa v roke krpo in se loti pomivanja tal, pa Ne gane me, ko se na odru pojavi pevkin nekdanji partner, zloglasni mafijec Angelo, ki želi svojo

nekdanjo ljubico ustreliti. V solo točkah smo na trzinskem odru slišali še nekaj drugih svetovnih in hrvaških uspešnic (I say a little prayer Arethe Franklin, Hallelujah Leonarda Cohena ...). Publika je vse soliste nagradila z močnim aplavzom, prav posebno glasen pa je bil odziv po prvi, načrtno najbolj neuskkljeni pevski točki nunskega zbora. Lahko bi rekli, da so bile nune za »fušanje« enako nagrajene kot za ubrano petje.

V glavni vlogi Dolores in sestre Marije Klarise smo na premieri poslušali mlado **Aljo Porobič**, v vlogi matere prednice je bila zelo suverena **Cirila Zdovc**, ki jo sicer poznamo iz trzinske lekarne, nadvse duhovita je bila **Desiree Suvorov** v vlogi okroglolične sestre Marije Patricije, nežno sestro Marijo Roberto pa je upodobila **Manca Tominšek**. Zelo prepričljiv je bil tudi **Anže Šuštar** v vlogi mafijca Angela, ki je dobil v slovenski priredbi stereotipni naglas in izgovarjavo s trdim l-jem in je s svojim nastopom požel gromek aplavz. V predstavi pa smo videli še dva Trzinca – poleg osnovnošolke **Taje Jamnik** še **Matjaža Erčulja**, ki ni pel, je pa simpatično nastopil v vlogi papeža.

Predstavo Nune (za)pojejo, ki jo soustvarja več kot 30-članska ekipa, si boste lahko ogledali tudi v letu 2019, točni datumi pa bodo objavljeni na facebook strani nuneZApojejo.

Tanja Bricelj, foto: Branka Timpran/Fotim

Anže Šuštar, zelo prepričljiv in duhovit v svojem mafijem nastopu

Na odru smo videli kar nekaj obrazov, ki jih poznamo iz drugih vlog – poleg suverene sestre prednice (trzinske lekarnarke) **Cirile Zdovc** in odlične mlade pevke (osnovnošolke) **Taje Jamnik** tudi **Matjaža Erčulja** v vlogi papeža (Matjaž sicer na občini skrbi za povezovanje z društvi).

Prihajajo že devete Bralnice pod slamnikom!

Leto je naokrog in založba Miš pripravlja že devetič Bralnice pod slamnikom, prvi tak slovenski mladinski literarni festival.

Omenjena založba iz domžalske občine, ki slovi po odličnih visokokakovostnih knjigah za mladino in odrasle, pripravlja festival tudi tokrat v sodelovanju s knjižnicami Domžale, Tolmin, Idrija, Nova Gorica in Sežana ter tudi, letos na novo, Mariborsko knjižnico. Tako postaja festival Bralnice pod slamnikom iz leta v leto bolj vseslovenski in vse bolj širi svoje glavno poslanstvo – spodbujati k branju vse generacije, ne le mladih, in širiti (s pomočjo literature) zavest o pomenu medkulturne strpnosti in medgeneracijskega sodelovanja.

Glavno festivalsko dogajanje bo letos od 29. januarja do 13. februarja, festivalske aktivnosti pa bodo v teku tudi še po tem, vse do začetka aprila.

Festival se bo začel v soboto, 26. januarja, v domžalski knjižnici, in to s strokovnim srečanjem o poeziji, osrednji dogodek, slavnostno odprtje festivala, pa bo v torek, 29. januarja, v Kulturnem domu Franca Bernika v Domžalah, ob 12. uri.

Kot je že v navadi, so organizatorji tudi tokrat pripravili imeniten program z izbranimi gosti. V preteklosti je založba Miš gostila priznane literarne ustvarjalce iz tujine, letos pa so se odločili za spremembo – glavno vlogo bodo imeli domači ustvarjalci.

Osrednji gost odprtja festivala bo pisatelj, pesnik, prevajalec, literarni zgodovinar in profesor na Univerzi v Celovcu **Peter Svetina**, z njim pa se bo pogovarjal voditelj prireditve, vsestranski **Boštjan Gorenc - Pižama**. V nadaljevanju pa se bosta Pižami na odru pridružila še dva imenitna slovenska ustvarjalca, **Feri Lainšček** in **Saša Pavček**, s svojima aktualnima svežima deloma za otroke.

Kdor pa se ne bo mogel udeležiti odprtja festivala, bo lahko užival vsaj ob kateri od festivalskih prireditev v nadaljevanju.

V sredo, 30. januarja, ob 10. uri se bo promotorka mladinske književnosti magistrica Tilka Jamnik v domžalski knjižnici pogovarjala s starši in starimi starši o najboljših lani izdanih knjigah za mlade in odrasle in spregovorila tudi o tem, kako mladež navduševati za branje.

Še posebej pestro pa bo v Domžalah v četrtek, 31. januarja, ko prip-

Bralnice pod slamnikom

Založba Miš je na svojem lanskem festivalu gostila edinstvenega nizozemskega pisatelja Toona Tellegena (na fotografiji desno, med pogovorom z voditeljem Jušem Milčinskim), letos pa se bodo odprtja udeležili uveljavljeni slovenski literati, od Petra Svetine do Saše Pavček in Ferija Lainščka.

ravlja tamkajšnja knjižnica skupaj z založbo Miš tako imenovani festivalski dan z različnimi aktivnostmi.

Ob 10. uri bo Tilka Jamnik povabila predšolske otroke v pisani svet pesmic z branjem in interpretacijo del za najmlajše.

Ob 17. uri bo v domžalski knjižnici gostovala Saša Pavček s svojo najnovejšo pesnitvijo za otroke Rumi in kapitan.

Ob 19. uri pa bodo ljubitelji proze in poezije lahko prisluhnili pogovoru Cvete Zalokar s pisateljem in pesnikom Ferijem Lainščkom.

V okviru festivala Bralnice pod slamnikom se torej tudi letos obeta zelo bogato in pestro festivalsko dogajanje, kot vedno poudarjeno z ljubeznijo do branja, letos še posebej do poezije.

Besedilo in fotografija: Vesna Sivec Poljanšek

Nejc Jemc

Ko obuje plesne čevlje, pozabi na vse

Na prvi pogled se zdi, da je devetošolec Nejc povsem običajen 14-letnik. Dve leti je treniral ameriški nogomet, zanimajo ga avtomobili in motorji, vseč mu je vožnja s štirikolesnikom in v prihodnosti si želi opravljati delo kriminalista. Do tu je vse lepo in prav, a potem pridemo do njegove glavne strasti, ki ji vsak dan nameni okoli dve uri svojega časa in mladostne energije, to je trening standardnih in latinskoameriških plesov.

Ko Nejc Jemc zasliši glasbo in obuje plesne čevlje, pravi, da pozabi na vse in samo še pleše. Na decembrskem dobrodelnem koncertu v trzinški šoli smo ga lahko občudovali pri plesu s soplesalko Taro Kveder-Anterič, s katero sta na tekmovanju Grand Prix Hrvaška zasedla prvo mesto v standardnih in drugo mesto v latinskoameriških plesih, na državnem prvenstvu pa sta se v kategoriji mladincev pri latinskoameriških plesih dvakrat uvrstila na šesto mesto. Nejcju, ki začenja letos pot z novo soplesalko, smo ob začetku tega novega obdobja zastavili deset kratkih vprašanj.

Mladi Trzinec Nejc Jemc živi za ples.

Na mladih svet stoji

Utrinek z enega od Nejčevih nastopov z nekdanjo soplesalko Taro

1. Kdaj si začel plesati in kdo te je navdušil za ples?

Plesati sem začel pred dvema letoma, za to pa me je navdušil Nik Kardum, tudi on Trzinec, ki trenira standardne in latinskoameriške plesne. Takrat sem ga videl plesati na šolski proslavi. Bilo mi je všeč, nato pa so se najini starši po spletu okoliščin pogovarjali o tem, in smo se dobili v plesnem klubu in sem tam prvič zaplesal s Taro. Prvo srečanje se je nadaljevalo kar s treningi. Potem pa je bilo prvo kvalifikacijsko tekmovanje. Spomnim se, da sem bil zelo živčen in da sem pred nastopom samo gledal v tla. Odplesala sva tri standardne in tri latinskoameriške plesne in v obeh kategorijah zasedla prvo mesto.

2. Kaj je pomembno za to, da nekdo postane dober plesalec?

Pomembno je, da zelo veliko treniraš. Sam namenim treningom okoli 12 ur na teden, čez teden treniram vsak dan. Tudi trenerji vedno poudarjajo, da je talent samo pet odstotkov rezultata, vse drugo je trdo delo. To občudujem tudi pri Tari – da je zelo delavna in da je vedno hotela vse narediti najbolje.

3. Kakšne uspehe sta dosegla?

Na državnem prvenstvu sva se med mlajšimi mladinci redno uvrščala med prve tri, zdaj pa sva prestopila v višjo kategorijo mladincev, v skupino B, in dosegla šesto mesto v latinskoameriških plesih. Na svetovnem tekmovanju WDSF maja lani v Portorožu pa je bilo malo smole. Konkurenca je bila res velika, zato nisva pričakovala uvrstitve v naslednji krog in sva se že šla preobleč, ko sva zaslišala, da naju kličejo v finalni nastop za tango. Žal nisva nastopila, saj ni bilo več dovolj časa, da bi si oblekla pravo obleko.

4. Kako je z oblekami; obstajajo neka pravila, kajne!?

Ja, imamo, na primer, dve vrsti čevljev, ene za standardne in druge za latinskoameriške plesne. Za dekleta velja, da ne morejo imeti oblek z bleščicami, dokler ne pridejo v mladinsko kategorijo, za fante pa je tekmovalna obleka najprej sestavljena iz hlač in srajce, nato s telovnikom, šele kasneje pride frak. Zdaj imam že frak, ki mi je veliko bolj všeč kot telovnik, saj je bolj eleganten in je lepše videti, ko plešeš.

5. Plesna oblačila pomenijo tudi velik finančni zalogaj. Kako je s tem in kdo je tvoj sponzor?

Talent predstavlja le pet odstotkov uspeha, vse drugo je treba prigarati z obilo treninga. A Nejcu ni nič težko, saj ples obožuje, posebej latinskoameriške plesne.

Ja, res je. Vsaki čevlji so po sto evrov, hlače tudi, srajca za standardne stane 140 evrov, za latinskoameriške 170 evrov, nov frak stane okoli 600 evrov, a se veliko plesalcev znajde in kupuje rabljene. Za zdaj so moji sponzorji kar moji starši. Mami me vsak dan vozi v plesno šolo na treninge, starša pa financirata tudi dodatne individualne ure s plesnimi trenerji. Do zdaj še nismo iskali sponzorjev, v prihodnje pa bomo razmišljali tudi o tem.

6. Kje treniraš in kdo so tvoji trenerji?

Treniram v plesnem centru Feniks v Ljubljani. Začel sem pri trenerki Metki Bizilj Mesesnel, pred pol leta sta postala moja trenerja Blaž Pocajt in Nataša Ambrož, občasno pa imam tudi individualne ure pri tujih trenerjih.

7. Katere plesne imaš raje, standardne ali latinskoameriške?

Raje imam latinskoameriške, ker so bolj zabavni in bolj dinamični. Tudi vsaka glasba mi ni všeč, vendar ko začneš enkrat plesati, slišiš v resnici samo še takt.

8. Si tudi ti že koga navdušil za ples?

Res sem jih. Najprej sem s seboj v plesni center povabil sošolca in dve sošolki; do zdaj sta ostala le sošolec in sošolka, pridružil pa se je še sošolčev mlajši brat, tako da so iz Trzina poleg mene zdaj v plesnem centru Feniks kar trije novi plesalci.

9. Kako pa združuješ šolo in treninge, glede na to, da treniraš vsak dan?

Je precej naporno in zavedam se, da bi se moral več učiti. Imam sicer status športnika, a vseeno ... ne učim se dovolj (smeh).

10. Kakšne želje in načrte imaš za prihodnost?

Vsak plesalec si želi, da bi nekoč dosegel prvo mesto v Blackpoolu, tudi jaz. Želim si tudi, da bi postal v plesu tako dober, da bi lahko treniral druge, pa da bi potoval po svetu in učil tudi v tujini. Ples se mi zdi super, zabavam se ob njem, rad sem aktiven, rad se gibam in ob plesu res pozabim na vse.

Tanja Bricelj, foto: Srečo Katona in Tanja Bricelj

Trzin ima državnega rekorderja

Strelci iz vse Slovenije si bodo zagotovo zapomnili 3. kolo mladinske lige, ki je bilo 15. decembra v Ljubljani, in sicer po novem kadetskem državnem rekordu v streljanju z zračno puško – 415,6 kroga. Poznavalci poudarjajo, da gre za pomemben dosežek, saj gre za izboljšanje rekorda za kar štiri kroge. Ta zavidljivi rezultat pa je dosegel 15-letni trzinski strellec Luka Lukič.

Ob tej postavitvi novega državnega rekorda v kadetski kategoriji pa je trzinsko strelsko društvo na turnirju pobralo še kar nekaj odličij: bron med pionirkami za streljanje s standardno puško, in sicer ga je prejela Pia Gakovič, zlato in srebro med mladinci za streljanje s puško posamezno – premočno je zmagal Nejc Klopčič z rezultatom 614,9, z drugim mestom za rezultat 603,9 krogov pa je presenetil Kristjan Vinko – ter ekipno zlato. Mladi trzinski strelci so tako znova napolnili klubske vitrine z novimi lovoričkami.

Vsem iskreno čestitamo.

Tanja Bricelj, foto: Arhiv Strelskega društva Trzin/Facebook

Mlada trzinska karateista na stopničkah

Mlada trzinska karateista Maksimilijan Bojko in Tai Teslić sta na novembrskem državnem prvenstvu klubov sankukai karate iz vse Slovenije dosegla izredno lep uspeh. Na tekmovanju 128 otrok v skupinah mlajši in starejši dečki in deklice ter kadeti in kadetinja so se tekmovalci pomerili v športnih borbah, katah in IPPON kumiteju. V kategoriji dečkov (9–12 let) do 30 kilogramov je Maksimilijan Bojko dosegel 2. mesto, Tai Teslić pa si je v tej starostni skupini v kategoriji od 30 do 35 kilogramov delil 3. do 4. mesto.

11-letni Bojko, ki že trenira v Domžalah, pri trenerju Darku Kotarju, in 10-letni Tai Teslić, ki obiskuje treninge pri trenerki Anamariji Savšek v trzinski osnovni šoli, nadaljujeta tradicijo odličnih uvrstitev mladih karateistk in karateistov iz našega kraja.

Tanja Bricelj, foto: Arhiv Sankukai karate Slovenija

Podelitev medalj na državnem prvenstvu slovenskih klubov sankukai karate, na katerem sta se odlično odrezala tudi mlada trzinska karateista Maksimilijan Bojko in Tai Teslić

Nova vadba v Trzinu

Novo leto, nove zaobljube? V začetku leta si številni obljubijo, da bodo več telovadili, vendar imajo pri izbiri prave oblike gibanja kljub bogati ponudbi vadb včasih precej težav. Februarja pa prihaja v Trzin vadba, ki gradi na spoznanjih o telesu in učinkovitosti različnih vadb, kot jih priporoča veda o gibanju – kineziologija. Vodila jo bo bodoča kineziologinja Žana Babnik, vadba pa bo vključevala različne vaje in bo namesto števila ponovitev bolj poudarjala pravilnost izvajanja posamezne vaje.

Pri tej vadbi izvajajo vadeči vsak svojo vajo, in to na posameznih postajah, pri čemer se izmenjujejo vaje za moč, vzdržljivost, ravnotežje in koordinacijo. Vadba je dinamična in vsakič drugačna, zahtevnost pa se prilagaja vsakemu posebej glede na njegove sposobnosti in morebitne poškodbe. Žana Babnik gostuje s tem vadbenim programom tudi v Radomljah, Domžalah in Komendi in že dosega veliko priljubljenost.

Vadba je primerna za oba spola, ne glede na starost, najbrž pa se je bodo najbolj razveselile Trzinke, stare od 30 do 55 let, ki se še niso prepoznale v drugih vadbah. Potekala bo ob ponedeljkih od 17. do 18. ure, v mladinskem klubu pod trzinsko knjižnico. Uvodno srečanje bo 28. januarja. Za vadbo potrebujete ležalno podlogo, udobna oblačila, športno obutev, namenjeno izključno za dvorano, in pijačo.

Prijavo lahko pošljete na elektronski naslov zana.babnik@gmail.com, lahko pa Žano pokličete tudi po telefonu, na 040 863 669.

Vljudno vabljeni!

Tanja Bricelj, foto: Žana Babnik

Na mednarodnem strelskem tekmovanju Trzin Walther Cup: odlične uvrstitve, odlična organizacija

Glasni vzkliki, spodbujanje z bučno ragljo – navijanje občinstva, ki skupaj z naraščajočo napetostjo pred finalnim strelom stopnjuje sinhroni ritem ploskanja ... Človek bi pomislil, da gre za nogometno ali hokejsko tekmo, ne pa za šport, ki zahteva umirjenost in zbranost. Takšno razgreto vzdušje je vladalo prvi januarjski konec tedna v dvorani športnega centra Harmonija v Mengšu, kjer je Strelsko društvo Trzin priredilo mednarodno tekmovanje za pokal Trzina – Trzin Walther Cup – in že 23. spominsko tekmovanje Skirca Borisa Paternosta. Trzinski strelci so navduševali na vseh ravneh: z odličnimi uvrstitvami in z odlično organizacijo, po kateri so sloveli že pred tem tekmovanjem.

Finalno tekmovanje v streljanju z zračno puško med mladinci je bilo zelo napeto. Za zlato sta se borila Nejc Klopčič (prvi z leve, 2. mesto) in Luka Lukić (v sredini, 1. mesto), oba iz Strelskega društva Trzin, tretji je bil Jure Sočič iz strelskega društva Murska Sobota.

Za začetek nekaj številok: v treh dneh se je zvrstilo okoli 540 nastopov. V streljanju z zračno puško in zračno pištolo so se pomerili tekmovalci iz sedmih držav, poleg tekmovalcev iz Slovenije so bili tu še iz Armenije, Avstrije, Bosne in Hercegovine, Bolgarije (letos prvič), Hrvaške in Slovaške. Organizatorji so tudi letos za prizorišče tekmovanja izbrali športno-velneški center Harmonija v Mengšu, ki so ga tekmovalci zelo dobro sprejeli že ob lanskem prvem obisku.

Novost letošnjega tekmovanja so bile tudi povsem nove, unikatne medalje za Trzin Walther Cup, oblikovala jih je Barbara Bečan.

Montažno strelišče s 70 strelskimi mesti

»V dvorani postavimo montažno strelišče s 60 strelskimi mesti za kvalifikacije in prizorišče z 10 strelskimi mesti za finale. Vseh 70 strelskih mest je opremljenih z elektronsko tarčo, ki omogoča do desetinke kroga natančno ocenjevanje zadetih strelcev in povezanost tarče z računalniškim sistemom, gledalcem pa omogoča sprotno spremljanje rezultatov. To pa še ni vse, saj smo na tekmovanju znova poskrbeli tudi za neposredni video prenos na kanalu youtube, da so lahko navijači iz vseh sedmih držav spremljali dogajanje v živo,« je povedal predsednik organizacijskega odbora tekmovanja **Marko Živković**. Pri tem pa velja posebej pohvaliti mlade člane strelskega društva, ki so poskrbeli za tehnični del in vse predpriprave, potrebne za izvedbo neposrednega prenosa.

V mengeški športni dvorani Harmonija, v kateri je vladalo razgreto vzdušje z glasnim navijanjem, je bilo urejenih 60 strelskih mest in deset mest za finale, rezultate pa je bilo mogoče spremljati neposredno.

Veliko članov strelskega društva ima na tekmovanju dve vlogi: tekmovalno in organizacijsko. Udeleženci so pohvalili kakovost organizacije, ki je bila za tako neprofesionalno društvo na zares zavidljivi ravni. Kot je pojasnila predsednica društva **Andreja Gorjup**, so razlogi za to v dolgoletni tradiciji društva in v tem, da sodeluje društvo s tekmovalci in sodniki tudi na mednarodnih tekmovanjih v tujini in da od tam prinašajo domov dobre prakse.

Tekmovanje za pokal Trzina/Trzin Walther Cup 2019 se je začelo v petek, 4. januarja, s kvalifikacijami za mešane, moško-ženske pare; ta del tekmovanja se je končal s finaloma v petek pozno zvečer, slavila pa sta slovenska para Kuharič-Šumak z zračno puško in Smolič-Ivanc z zračno pištolo.

Tekmovanje je potekalo tudi še v soboto ves dan in je postreglo s kar osmimi finali, zaradi že večletnega sodelovanja z nemškim proizvajalcem športnega orožja Walther pa je letos dobilo novo, dopolnjeno

ime: Trzin Walther Cup. Trzinski strelci se s podjetjem Walther dogovarjajo za dolgoročno sodelovanje, podjetje pa je letos prispevalo tudi dve nagradi: najnovejšo zračno puško in zračno pištolo za mladince ali mladinko z najboljšim rezultatom.

Napeti trenutki, polni drame

Sobota je bila za tekmovalce in organizatorje precej naporna, saj se je na strelskih mestih izmenjalo skoraj 300 strelcev, zanimiva pa je bila tudi zaradi tesnih obračunov in nepredvidljivih dogodkov med tekmovanjem in v finalih.

Med najbolj napetimi trenutki je bil mladinski moški finale v tekmovalstvu z zračno puško, v katerem sta se za prvo mesto borila z minimalno razliko člana trzinskega strelskega društva Nejc Klopčič in Luka Lukić. Zlato je pripadlo Lukiću, njegov/srebro Klopčiču, njun klubski kolega Mario Hološ pa je osvojil 5. mesto med člani z zračno pištolo. Zlato je z zračno puško osvojila tudi trzinska mladinska ekipa Lukić, Klopčič in Vinko. Napet je bil tudi sobotni ženski finale z zračno puško, saj je bil po 24 finalnih streljih potreben še dodatni strel, t. i. shot off, ki je za zmagovalko določil Sonjo Benčina pred njeno klubsko kolegico Živo Dvoršak.

Nedelja pa je bila posvečena 23. memorialu Skirca Borisa Paternosta, tudi ta dan pa ni šlo brez drame. Ker so bile razlike med tekmovalci v finalih zelo majhne, le nekaj desetink kroga, je bila v publiku ves čas napetost, za člane domačega društva pa je bil še posebej napet zadnji moški finale – z zračno puško.

Na tekmovalstvu za skirco se tekmuje v enotni kategoriji, in tako je mladinec Nejc Klopčič dosegel odličen rezultat s prebojem v finale, tudi tu pa se je dobro boril med starejšimi bolj izkušenimi strelci in zasedel 5. mesto; zlato je odšlo na Slovaško, osvojil ga je Ondrej Holko z 246,7 kroga. Mladinska ekipa je tudi v nedeljo stala na stopničkih za streljanje z zračno puško, a je tokrat, v sestavi Klopčič, Lukić in Adlešič, osvojila srebro.

Slovenskemu reprezentantu Robertu Markoju se je v finalu pokvarila zračna puška, pri 13. strelu, in je izpadel, s končnim 7. mestom, v ženskem finalu pa je za dramatičen razplet poskrbela Urška Hrašovec, ki je v 1. finalni seriji ustrelila šest strelcev namesto petih in je bila za to kaznovana z odvzemanjem dveh točk, zato pa je na koncu pristala na 8. mestu; slavila je Snježana Pejčić iz Hrvaške,

5. mesto v tem finalu pa je zasedla trzinska strelka Suzana Lukić (dan prej je na pokalu Trzina zasedla 4. mesto) – preboj med prve tri ji je ušel zaradi nekaj slabših strelcev. Tekmovalje je za slovenske strelce veljalo tudi za potrjevanje norme za državno prvenstvo in za najboljše tudi za boj za mesto v slovenski reprezentanci, v kateri že nastopajo dva mladince in ena članica iz trzinskega strelskega društva.

Vse rezultate lahko preverite na spletni strani strelskega društva Trzin, na povezavi www.sdtrzin.com.

Tanja Bricelj, foto: Arhiv SD Trzin in Tanja Bricelj

Članski tekmovalci v kategoriji zračna puška v akciji. V takšnem trenutku je ključnega pomena zbranost!

Strelsko društvo Trzin izbrano za organizacijo državnega prvenstva v streljanju z zračnim orožjem

Strelsko društvo Trzin je bilo na razpisu strelske zveze Slovenije izbrano za organizacijo 28. državnega prvenstva v streljanju z zračnim orožjem. »Veliko« državno prvenstvo, na katerem bodo nastopile vse starostne kategorije od cicibanov do članov, bo potekalo 30. in 31. marca letos v športnem centru Harmonija v Mengšu.

Predsednica strelskega društva Trzin **Andreja Gorjup** je poudarila, da gre za sluzga za to številnim aktivnim članom, ki se vsako leto trudijo izboljšati organizacijo strelskih tekmovalj. »Strelsko društvo Trzin slovi kot zelo dobro organizirano društvo, z odličnimi pogoji in enim najsoodnejših strelšč v Sloveniji, za kar se zahvaljujemo tudi Občini Trzin. Med člani pa imamo tudi odličen tehnični kader, kar je pri takšnih tekmovaljih ključno,« je povedala Gorjupova in obenem poudarila, da so v društvu vsi prostovoljci, vključno s trenerjema Damijanom Klopčičem, ki je s svojim vrhunskim delom zaslužen za to, da mladi strelci iz meseca v mesec napredujejo, in Francem Brečkom, ki navdušuje za streljanje pionirje in jih nato motivira za nadaljevanje tudi v višjih kategorijah.

Druženje, podkrepljeno z načrti za novo sezono

Članice in člani kolesarskega društva Felixi smo 8. decembra združili prednovoletno druženje s pohodom na Zgornje Dobeno, kjer smo obiskali kmečki turizem Pr' Blaž. Ob druženju in topli večerji so stekli prijetni pogovori, ob katerih smo obujali spomine na kilometre, prevožene v minulem letu in tudi sicer, obenem pa smo že tkali načrte za nadaljevanje zimse sezone, ko kondicijo krepimo s pohodi.

Člani kolesarskega društva Felixi želimo prav vsem občanom srečno in zadovoljno leto 2019!

Stane Lukežič, KD Felixi, foto: Dušan Kralj

Mitja Šilar vabi na tekaško vadbo in na plesno telovadbo

Februarja se začneta v Trzinu dve vadbi, ki sta v zadnjih letih vse bolj priljubljeni. Pod vodstvom Mitje Šilarja bo ob sobotah potekala plesna vadba v latino ritmih, dvakrat tedensko, ob ponedeljkih in sredo, pa vas Mitja vabi še na tekaško vadbo.

Vsestranski strokovnjak in športni navdušenec

Mitja Šilar je dober znanec vseh tistih Trzinčev, ki radi obujejo plesne čevlje, kot vsestranski športnik, ki si je na fakulteti za šport pridobil strokovne nazive iz različnih športov, pa se je odločil, da bo svoji ponudbi v okviru Društva Fit Team dodal še tekaško vadbo. Ukvarja se tudi s športno psihologijo in pripravo športnikov in rekreativcev pred tekmo, med njo in po njej, to znanje pa je uporabno tudi v vsakdanjem življenju. Kot je povedal, uči ljudi, ki se niso nikoli resno ukvarjali s športom ali pa so nehali biti športno dejavni v rani mladosti, uči pa tudi gibalne motorike, saj si lahko tako povečajo gibljivost, pridobijo vitalnost in preprečijo poškodbe.

Mitja Šilar

Tek postaja vedno bolj priljubljen, pomembno pa je, da uporabljajo tekači pravilno tehniko. Pri tem je lahko zelo koristen nasvet strokovnjaka. Na tekaški vadbi se bodo ob tehniki teka posvetili tudi tekaškemu napredku in izboljšanju splošne pripravljenosti, zato je vadba primerna tako za začetnike kot tudi za izkušene tekače. Vadba bo organizirana dvakrat tedensko po uro in pol, in sicer ob ponedeljkih od 21. ure do 22.30 v mladinskem klubu v CIH-u in ob sredo od 19. ure do 20.30 na igrišču osnovne šole. Cena za štiri obiske je 30 evrov, za osem obiskov pa 50 evrov.

Telovadba s plesom v živahnih latino ritmih pa vas čaka ob sobotah zvečer, od 21. ure do 22.30, prav tako v trzinskem mladinskem klubu. Mitja obljublja, da bo vadba prinesla kar nekaj koristi, in sicer od vitalnosti do dobrega počutja in plesnega znanja. Vadba se bo posvečala razvoju mo-

toričnih sposobnosti, koreografije pa so zasnovane na način intervalnega treninga, ki povečuje porabo kalorij, izgorevanje maščob in izboljšanje mišičnega tonusa. Ta telovadba je primerna za vsakogar, ne glede na starost, plesno znanje in telesno pripravljenost.

Za vadbo so priporočljiva raztegljiva oblačila, primerna obutev, pri kateri podplat ne zavira koraka, brisača in plastenka vode za odžeganje. Cena za štiri 90-minutne obiske na mesec je 35 evrov.

Prijave za obe vadbi zbira Mitja Šilar na elektronskem naslovu rusd.fit.team@gmail.com.

Obvezna je prijava, za dodatne informacije pa je Mitja dosegljiv na telefonski številki (031) 668 333.

Tanja Bricelj, foto: Osebni arhiv Mitje Šilarja

Z zavestnim dihanjem nad podivjane misli

Petra Šuštar, profesorica športne vzgoje, učiteljica meditacije, voditeljica programov Abonma za dušo in telo in Moja velika čarovnija

Januar in začetek februarja sta meseca, ki jima po kitajski tradicionalni medicini vladajo ledvice, te pa najbolje negujemo s spanjem, počitkom in ukvarjanjem s sabo.

Vabim vas, da ozavestite, da v življenju ne morete počivati »na zalogo«, da si ne morete čez vikend ali med dopustom povrniti energije, ki jo trošite vsak dan, ampak da je resnično treba redno skrbeti za počitek in obnovo telesa, uma in duha. Baterije si lahko polnite sproti z rednimi vsakodnevnimi dihalnimi vajami, kajti največji porabnik energije so prav vaše misli. Um pa naj bi bil vaš služabnik (saj vi gospodarite z njim) in ne obratno – da vam življenje upravljajo vaše misli in da torej um gospodarji z vami.

Vabljeni na Petrine vadbe!

Petra Šuštar, vedoželjna profesorica športne vzgoje, učiteljica meditacije, voditeljica programov Abonma za dušo in telo in Moja velika čarovnija ter avtorica slikanice s pravljico meditacijo Smaragdni gozd želja in koledarja z vajami sproščanja za leto 2019 vodi v Trzinu tudi letos poseben program za dušo in telo, in sicer v prostorih studia Powerhouse Zavrl na Ljubljanski cesti 48, vsak torek od 18.30 do 19.45. Več informacij in prijave na: www.pri5ri.si, petra@pri5ri.si

Dihanje dela čudeže. Preverite še sami!

Vaja meseca Dih, ki pomirja

Sedite v udobnem položaju z vzravnano hrbtenico. S palcem si zamašite desno nosnico in počasi vdihnite skozi levo nosnico. Najprej z vdihom napolnite trebuh, nato srednji del pljuč, na koncu se blago dvigneta še ključnici. Nato s prstancem zamašite še levo nosnico, za trenutek zadržite dih, sprostite desno nosnico in počasi izdihnite skozi njo. Nato vdihujte počasi skozi levo nosnico in izdihujte skozi desno. S takim izmenjavanjem dihaite sedem minut ali dlje.

Tovrstno dihanje pride prav, ko se želite umiriti, odpočiti in se znebiti divjanja misli.

**Petra Šuštar, foto: Osebni arhiv Petre Šuštar
Ilustracija: Zorana Živić**

Kolikor Janezek nese, toliko Janezek zna

Da imajo naši otroci (pre)težke šolske torbe, je že dolgo znano. Manj pa je znano, da imajo morda tudi zato vse pogosteje namesto torb nahrbtnike, tudi take na kolesih, ki so podobni manjšim potovalnim kovčkom. Zdi se, kot da hočemo spraviti njihovo pridobljeno znanje prav v te »transportne stvari«, namesto da bi del tega spravili kar v njihove nadobudne glave. Delovni pomnilnik in velikost spomina današnjih šolarjev pa nista nič kaj drugačna od tistih iz prejšnjega stoletja/tisočletja, ko so bile osnovne šole še »analogne«. Je pa z digitalizacijo postalo znanje vse bolj in hitreje dostopno, temu primerno pa se je povečala tudi njegova količina. In ker je »vsega preveč«, je treba vsebine prebirati selektivno in je treba najti in ločevati zrnje od plev. To pa je prav gotovo tudi ena od nalog učiteljev in ne nazadnje tudi staršev.

Pred leti so v eni od raziskav v Sloveniji ugotovili, da nosi večina naših šolarjev pretežke torbe; rekorderka je bila kar 12,3 kilograma težka torba. Povprečna teža šolskih torb, ki so jih tehtali v okviru te raziskave, je bila nekaj manj kot 17 odstotkov povprečne otrokove telesne teže. To pomeni, da je presegala uradno priporočeno težo ne več kot deset odstotkov otrokove telesne teže. Še posebej pa skrbi, da je imela večina otrok v torbi le potrebščine, ki jih pri pouku nujno potrebujejo. A je res, da nekateri učenci nosijo s seboj tudi učbenike, ki jih kak dan sploh ne potrebujejo, in da učbenikov nočejo puščati v šoli. In res je tudi, da kar veliko šol po Sloveniji izvaja aktivne odmore, na nekaterih šolah pa tudi vaje za pravilno držo, kar je priporočljivo in več kot dobrodošlo na šolah, kjer šolarji večino dneva presedijo v šolskih klopeh. Za pretežke šolske torbe pa niso krivi le šolsko ministrstvo in učitelji, pač pa včasih tudi učenci sami, ki ne sledijo urniku.

Če je dejstvo, da so šolske torbe pretežke, pa je dobro upoštevati vsaj nasvete Nacionalnega inštituta za javno zdravje (NIJZ), katero torbo

kupiti in kako jo pravilno nositi. Priporočila inštituta glede izbora šolskih torb so:

1. Izberimo torbo, ki ustreza šolarjevi konstituciji (enako kot obutev ne sme biti prevelika) in potrebam (v torbo naj gre poleg osnovnih potrebščin tudi mapa, če jo potrebuje). Pozorni bodimo pri izbiri prave velikosti torbe (ne prevelika in ne premajhna), primernih zračnih materialov in odsevnih dodatkov, upoštevati moramo, da ni pretežka. Njeno hrbtnišče naj bo anatomsko oblikovano, naramnice široke, podložene, iz neodrsečih materialov. Dobre torbe imajo naramnici povezani s sponkami v višini prsi in trebuha, kar poskrbi za dobro prileganje telesu.
2. Torba naj bo ustrezno nameščena na hrbtnu – ne previsoko in ne prenizko, šolar naj jo vedno nosi na obeh ramenih, tako da se prilega krivini hrbtnice v križu.
3. Šolarje podučimo o dviganju in odlaganju torbe. Tudi športne in glasbene torbe naj bodo takšne, da jih nosimo na obeh ramenih. Omejimo pa uporabo torb na kolesčških, izogibajmo se takim torbam.
4. Torbo je treba pogosteje pregledati in ugotovi ustreznost in potrebnost vsebine. Mape, učbeniki, zvezki in druge potrebščine pa naj bodo v njej razvrščeni po velikosti (ob hrbtnem delu večje in težje stvari, navzven pa vse manjše in lažje).
5. Napolnjena torba naj ne presega 10 odstotkov šolarjeve telesne teže.

Več in podrobneje o tem na spletnem naslovu: nijz.si/sites/www.nijz.si/files/uploaded/solske_torbe_spanje_nijz.pdf

Besedilo in fotografija: Miha Pavšek

Kdo gre (hodi) v šolo? Tisti, ki nosi/vozi torbo, ali oni brez nje?

Ali je to naša prihodnost?

Neokrnjena narava se ne konča na meji naših vrtov in hiš, zato nam ne sme biti vseeno za okolje, v katerem živimo.

Trzinski gozd, ki je del NATURE 2000, je zelo dostopen za odlaganje odpadkov iz različnih krajev, zato prizor, ki ga vidite na fotografiji, verjetno ni zadnji tak. Prav zato bi rad po svojih močeh pomagal, da bi trajno odpravili tako onesnaževanje. In strinjam se z županom, ki je ob nedavnem sežiganju odpadkov na Beli cesti opozarjal, da je treba za ohranjanje naravne dediščine aktivirati čim več občanov.

Upam, da bo prišlo do trajne rešitve problema onesnaževanja okolja v naši občini.

Besedilo in fotografija: Ljubo Fabjan

NATURA 2000 v Trzinu. Ali je to naša prihodnost?

Zrcalce, zrcalce na steni ...

Ogledala že dolgo krasijo naše domove. Nepogrešljiva so v kopalnicah, predsobah, spalnicah in še kje, saj lahko optično povečajo manjše prostore, obenem pa so v našem domu imeniten dodatek.

Na voljo so ogledala brez okvirjev, z brušenim robom, lahko so v lesenem starinskem ali v kovinskem okvirju, lahko so štirioglasta, pravokotna, ovalna ali okrogla. Velikost ogledal je odvisna od njihovega namena in od prostora, v katerem ga bomo obesili. Ogledalo je lahko veliko ali pa sestavljeno iz več manjših kosov.

Trenutno so najbolj modna okrogla ogledala, večna so ogledala s starinskim okvirjem, saj se odlično podajo tudi v moderna stanovanja, v modi pa so tudi manjša ogledala, ki jih lepimo kar na steno in z njimi sestavimo poljubno obliko.

Morda vas bo katera od nanizanih idej opogumila, da si boste z novim ogledalom polepšali dom tudi vi, dragi bralci.

V starinskih okvirjih

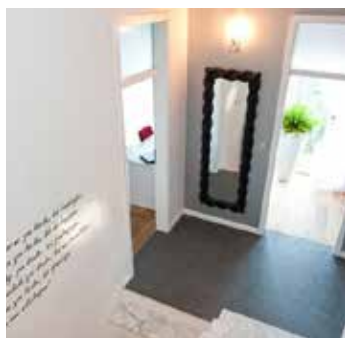

Ogledala v starinskih okvirjih so vedno modna, saj polepšajo tako klasična kot moderno opremljena stanovanja. Tovrstni okvirji so običajno leseni, največkrat so zlate barve, lahko pa so tudi temnorjavi ali črni.

Star leseni okvir lahko sami prebarvamo tudi v belo – okvir bele barve deluje bolj lahkotno, z ogledalom s takšnim okvirjem pa lahko polepšamo spalnico, predsobo, jedilnico ali steno v dnevnem prostoru.

Klasična podolgovata ogledala

Ogledala so najpogostejše pravokotne oblike. Tista večjega formata obesimo običajno v predsobo ali spalnico. Takšno ogledalo je lahko v rezljanem lesenem okvirju, modna so tudi ogledala s kovinskim okvirjem srebrne ali črne barve – taka dajo prostoru poseben pečat. Paziti moramo le, da se okvir, oblika in velikost ogledala ujemajo z opremo in barvami v

prostoru in s stilom pohištva. Seveda pa je lahko ogledalo, če je v posebnem okvirju, predvsem dodaten okras na steni in nima zgolj funkcionalne vloge.

Klasična ogledala pravokotne oblike različnih velikosti lahko namestimo tudi v kopalnico. Še posebej praktična so ogledala z vgrajeno led razsvetljavo.

Okrogla ogledala

Zadnja leta so zelo modna okrogla ogledala. Taka oblika pristaja skoraj vsakemu prostoru, pomemben pa je primeren okvir.

Steno v jedilnici lahko polepšamo z večjim okroglim ogledalom v zlatem okvirju, ki obenem prostor tudi poveča.

Tudi v kopalnici so okrogla ogledala zadetek v polno in je takšna izbira za kopalnico, še posebej zadnje čase, nadvse

v trendu. Lahko so obrobljena z led lučmi, največkrat pa izberemo takšna v kovinskem okvirju temnejše barve.

Sestavljanke iz ogledal

Zelo priljubljena so manjša ogledala, po lastnem navdihu nalepljena na steno. Prodajajo jih v vseh trgovinah s pohištvom. Na izbiro je več oblik in formatov.

S sestavljenimi okroglimi ogledali različnih velikosti lahko polepšamo steno v mladinski sobi ali v dnevnem prostoru.

Z manjšimi pravokotnimi ogledali lahko steno ob kuhinjskem pultu tudi na izviran način zaščitimo.

S tovrstnimi ogledali lahko dekoriramo tudi stopnišče, otroško sobo, vrata ...

Marjetka Pajk, u. d. a. i, foto: Osebni arhiv Marjetke Pajk

Marjetka Pajk je priznana arhitektka notranje opreme, ki deli svoje znanje tudi z dijaki različnih srednjih šol, njene nasvete pa najdete tudi v medijih. Dolgoletne izkušnje in strast pri delu so jo pripeljale, med drugim, tudi do sodelovanja s Fakulteto za

dizajn v Trzinu. Z njenimi študenti in predavatelji je povezana vse od njene ustanovitve, ko je še obstajala pod imenom Istituti Callegari, zdaj pa z njimi sodeluje pri različnih projektih.

Slovo od lanskega leta – Vremenska sekir(i)ca pošteno suho, povprečno hladno in manj megleno

Pa smo spet obrnili nov list na koledarju, kaj list, kar celoten koledar. Najsi bo vreme tako ali drugačno, dnevi, meseci in leta drviyo mimo, včasih tudi skozi nas, in v minulem letu ni bilo nič kaj dosti drugače. Morda je teklo v tem čedalje bolj »norem« (namesto umirjenem) zadnjem mesecu leta vse skupaj še za odtenek hitreje ...

Izvirno slovensko ime za december je gruden. Zemlja je decembra zamrznjena, gruden pa pomeni, da zemlja leži v grudah. O grudnu so se ohranili številni pregovori in reki, v zvezi z njegovo sušnostjo pa le tisti, da kadar »grudna suh veter piska, poleti – po suhi pomladi – nato še suša pritiska«. Torej se lahko letos nadejamo suše, bolje rečeno, lahko se bojimo suše. Te pa minuli mesec ni bilo kaj dosti v naših trebuih in grlih (na trenutke se je poznala tudi v glavah), saj so bili prazniki tokrat razpotegnjeni kot že dolgo ne. Podobno se jih bo dalo raztegniti tudi ob letu osorej, a je do takrat še veliko časa. Tako za vremenske kot tudi za druge obračune, tudi tiste po lokalnih volitvah. Zdaj je pozornost spet uravnotežena oziroma porazdeljena med vrhovnega upravnika in krajevne vladarje, »nadupravnika« se tako ali tako ukvarja s »cesarjevimi obláčili«, v našem primeru s starimi, saj nas »upravlja« že drugi mandat. Zdaj že ne več tako novi premier pa na začudenje večine vlada bolj ali manj normalno. Edini, ki se ne čudi takemu vladanju, je on sam, saj zase pravi, da dela vse tako kot prej. Ste že našli za to ustrezno vremensko vzporednico? Ne iščite je preveč, vreme zna biti še precej bolj muhasto kot izbranci našega ljudstva.

Brez snega v novo leto

Zadnji mesec minulega leta pa ni bilo tako, saj smo imeli opravka z vremensko precej povprečnim mesecem. Da je lahko december zelo suh, ni presenečenje, saj smo tudi v letih 2014 in 2015 pridelali bore malo vode (niti liter), lani pač precej več (skoraj 132 milimetrov). Imeli smo kar mrzel začetek meseca, sledilo je toplejše obdobje, ob koncu pa je bilo spet precej mrzlo, vendar brez snežne odeje.

Kam drugam za božično novoletne praznike kot na Veliko planino, kjer se človek nikoli in nikjer ne neha čuditi razgledom? In številu grebenov, robov in slemen, ki prepredajo našo deželo ...

Vremenska sekir(i)ca

Najhladnejše je bilo sredi meseca (18. decembra), ko smo z najvišjo dnevno temperaturo zraka 0,3 stopinje Celzija skoraj zabeležili ledeni dan, dan, ko ostane tudi najvišja dnevna temperatura zraka pod lediščem. Kadar pa ostane pod lediščem najnižja dnevna temperatura, imamo opravka s hladnimi dnevi – teh je bilo decembra kar devetnajst. Enajst pa je bilo takih, ko je bila pod lediščem povprečna dnevna temperatura zraka – to dobimo tako, da seštejemo v hladni polovici leta vrednosti temperature zraka ob 7. in 13. uri in dvakratno vrednost temperature ob 21. uri ter vsoto delimo s štiri; v topli polovici pa upoštevamo enourni zamik zaradi zimskega časa. Koliko časa bomo še premikali urne kazalce, ni znano, a zdi se, da ne več prav dolgo.

Padavin je bilo decembra zelo malo (okrog desetino pričakovanih), predvsem v prvi polovici meseca. Nekajkrat je snežilo in sredi meseca so ponekod v okolici zabeležili tudi nekaj dni s snežno odejo, naši kotlini pa se je ta spet ognila. Pri nas je lahko snežilo 13. decembra popoldne in zvečer, a brez učinka oziroma ne tako zelo, da bi lahko govorili o sklenjeni snežni odeji. Meglenih dni je bilo za dober teden (8 dni), zato pa smo imeli kar 14 dni s slano. Ob koncu meseca je bilo kar mrzlo, a prazniki so bili spet zeleni. Kaže pa, da bo leto 2018 eno toplejših in bolj sušnih v zadnjem stoletju, saj smo ostali pod 1000 milimetri letnih padavin. Pa več o tem prihodnjč, ko bo na voljo tudi že celotna vremenska statistika za lansko leto.

Besedilo in fotografija: Miha Pavšek

Vremenska postaja OŠ Trzin december 2018			
Kazalec	Podatek	Datum/ Niz	Ura/ Obdobje
Povprečna temperatura zraka (°C)	1,8	1.–31. 12.	mesec
Najvišja temperatura zraka (°C)	14,3	4. 12.	14.10
Najnižja temperatura zraka (°C)	-5,5	27. 12.	7.49
Največji dnevni hod T zraka (razlika maks./min. T, v °C)	11,0 (5,5/-5,5)	27. 12.	0.00–24.00
Število dni s padavinami > 0,2 (> 1 mm)	16 (10)	1.–31. 12.	mesec
Mesečna količina padavin (mm)	12,7	1.–31. 12.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	8,1	8. 12.	0.00–24.00
Skupna količina padavin v 2018	985	1.1.	leto
Najvišja hitrost vetra (km/h) in njegova smer	29,0/JV	24. 12.	6.00
Št. ledenih/hladnih dni (min./maks.dnevna T zraka ≤ 0 °C)	0/19	28.–30. 11.	mesec

Izbrani meteorološki podatki za Trzin za lanski december (in obenem za celo leto 2018); celoten arhiv je dostopen na spletnem naslovu trzin.zevs.si/summa-ry.html (preglednica Letni in mesečni povzetki). Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin).

Napovednik

Vabilo na občni zbor kolesarskega društva

Redni letni občni zbor Kolesarskega društva Felixi bo v petek, 15. februarja, ob 19.30, v dvorani Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja v Trzinu.

Pred začetkom nove kolesarske sezone pa vabimo k vpisu v društvo tudi nove člane in jih prav tako vabimo tudi na občni zbor.

Marjan Ferkolj,
predsednik KD Felixi

TURISTIČNO DRUŠTVO KANJA TRZIN

Ljubljanska cesta 12f, telefon 01 564 47 30, e-naslov info@td-trzin.si

OBVEŠČA ČLANE (stare in nove),
da bo društvo

V LETU 2019 PRAZNOVALO 20-LETNICO DELOVANJA

IN BO ZATO NAGRADILO ČLANE,

- ki so poravnali članarino za leto 2018 in
- ki bodo plačali članarino za leto 2019,

s polo majico turističnega društva kanja trzin.

Foto: Zinka Kosmač

Aktualne dejavnosti društva upokojencev Žerjavčki

V avli **Centra Ivana Hribarja** je od torika, 15. januarja, odprta **razstava slik iz peska** mednarodno priznane slikarke Stanke Golob. Njena dela si lahko ogledate **do srede, 30. januarja**.

V **petek, 15. februarja, ob 16.30** bo v osnovni šoli v Trzinu **volilni občni zbor društva**.

DRUGE AKTIVNOSTI

Nekatere društvene aktivnosti počivajo, nekaj pa jih je vendarle v teku:

- **Balinarji** balinajo v zimski ligi.
- **Strelci** vadijo streljanje z zračno puško na strelišču strelskega društva v trzinski osnovni šoli, **ob ponedeljkih**, od 17. do 18. ure.
- **Krožek ročnih spretnosti** deluje od začetka te sezone na Jefačnikovi domačiji – članice ustvarjajo **ob četrtkih**, od 10.30 naprej.
- **Pevski zbor** – tudi pevci se zbirajo na Jefačnikovi domačiji, **ob torkih**, in prepevajo od 17.30 do 19. ure.

V svoje vrste še vedno vabijo tudi nove člane.

Vse, ki še niste včlanjeni v naše društvo, vabimo, da to storite. Članstvo pomeni tudi podpro Zvezi društev upokojencev Slovenije pri prizadevanjih za boljši standard upokojencev. Še vedno pa pozivamo tudi, da se tisti, ki ste pripravljeni delati za društvo, prijavite kandidacijski komisiji. Kontaktna oseba je Franc Bardorfer, tel. 041 218 196.

Zoran Rink, predsednik Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

Joga, biodanza in trebušni plesi

Društvo Pot srca vabi k vpisu v nov semester vadbe joge, biodanze in trebušnih plesov. Vabljeni tako začetniki kot izkušeni!

JOGA za začetnike in izkušene

Vadba joge za sprostitev in izboljšanje splošnega počutja ter za gibčno in močno telo:

- ob ponedeljkih, od 19.00 do 20.30,
- ob sredah, od 19.30 do 21.00 in
- ob petkih, od 18.30 do 20.00.

TREBUŠNI PLES

Vadba trebušnega plesa za prebuditev ženskosti in občutenje svojega telesa,

- ob torkih, od 20.00 do 21.30.

BIODANZA

Gibalna plesna metoda za radostno in srečno življenje,

- ob četrtkih, od 20.00 do 21.30.

REGENERATIVNA AROMA JOGA

Delavnica globinskega sproščanja bo v soboto, 16. februarja, od 10.00 do 12.30.

Za prijave in informacije:

telefon 041 821 401, e-pošta drustvopotsrca@gmail.com in www.potsrca.si.

Mag. Mojca Tavčar, Društvo Pot srca

Kulturna društva se predstavijo

Jskd

JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

Knjižnica Domžale
sreda, 30. januar 2019, ob 19.00

Ženski pevski zbor TRZINKE

org.: JSKD Domžale, Knjižnica Domžale

Vstop prost!

modre novice

Odštevamo korake do cilja. Stopite vstric z nami!

7. DOBRODELNI POHOD
MODRIH NOVIC

4. POHOD OB REKI,
KI POVEZUJE

Dacia Duster

že od **13.440 €**
+ **PAKET** ZIMSKIH
PNEVMATIK

Dacia. Zanesljiv partner GRZS.

*Ob nakupu vozila preko Dacia financiranja prejmete podaljšano jamstvo za 5 let ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej, brezplačno osnovno kasko zavarovanje za prvi 2 leti ter redno vzdrževanje vozila za 3 leta oziroma 60.000 km, karkoli se zgodi prej.

Poraba pri mešanem ciklu: 5,3 – 8,7 l/100 km. Emisije CO₂: 137 – 192 g/km. Emisijska stopnja: EURO6C, EURO6Dt. Emisija NOx: 0,0144 – 0,0402 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00035 – 0,00222g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,1 – 0,27. Vrednosti meritev porabe in emisije ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

www.dacia.si

AVTOHIŠA
Ljubljana

MALGAJ
Ime s tradicija!

20
let

Avtohiša Malgaj d.o.o., PSC Ljubljana, Tržaška 108, 1000 Ljubljana,
Nova vozila Tel.: 01 20 00 560, Rablje na vozila Tel.: 01 20 00 560,
Servis Tel.: 01 20 00 570, E-mail: prodaja.renault.lj@malgaj.com,
www.avtohisamalgalj.si